

Els parcs zoològics que no sol·liciten l'autorització corresponent en el termini assenyalat hauran de tancar les seues instal·lacions al públic, i se'ls aplicaran les mesures establides en l'article 16 d'esta llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei té el caràcter de normativa bàsica d'acord amb l'article 149.1.23a. de la Constitució.

Disposició final segona. *Aplicació d'altres normes.*

El compliment pels parcs zoològics dels requisits assenyalats en esta llei no exceptua l'observança de les prescripcions establides en la legislació de sanitat animal, de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, i de qualsevol altra que s'aplique.

Disposició final tercera. *Modificació dels requisits.*

El Govern podrà modificar les mesures i programes establits en els articles 3 i 4, sempre que la modificació siga exigida per la normativa de la Unió Europea i s'ajuste a esta.

Disposició final quarta. *Actualització de les multes.*

Es faculta el Govern per a actualitzar, per mitjà de reial decret, l'import de les multes previstes en l'article 14 d'esta llei, d'acord amb la variació anual dels índexs de preus de consum.

Disposició final cinquena. *Facultat de desplegament.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà les normes de desplegament que requereix esta llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i la facen complir.

Madrid, 27 d'octubre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20253 LLEI 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions. («BOE» 264, de 4-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, va instaurar un règim plenament liberalitzat en la prestació de servicis i en l'establiment i explotació de xàrcies de telecomunicacions, obrint el sector a la lliure competència entre operadors. El marc normatiu establert per esta ha demostrat una eficàcia que ha permès que al nostre país haja sorgit una multiplicitat d'operadors per als distints servicis, cosa que ha redundat en una major capacitat d'elecció pels usuaris, i l'aparició d'un important sector de les telecomunicacions, la qual cosa, al seu torn, ha proporcionat les infraestructures i les condicions idònies per a fomentar el desenrotllament de la societat de la informació, per mitjà de la seua convergència amb el sector audiovisual i el dels servicis telemàtics, entorn de la implantació d'Internet.

Conscient dels importants èxits obtinguts, la Unió Europea ha dirigit els seus esforços a consolidar el marc harmonitzat de lliure competència en les telecomunicacions aconseguit en els seus Estats membres. Este esforç ha desembocat en l'aprovació d'un nou marc regulador de les comunicacions electròniques compost per diverses disposicions comunitàries. Es tracta de la Directiva 2002/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/20/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/22/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al servici universal i els drets dels usuaris en relació amb les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/19/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'accés a les xàrcies de comunicacions electròniques i a la seua interconnexió; la Directiva 2002/58/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals i a la protecció de la intimitat en el sector de les comunicacions electròniques; la Directiva 2002/77/CE, de la Comissió, de 16 de setembre de 2002, relativa a la competència en els mercats de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques, i, finalment, la Decisió núm. 676/2002/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, sobre un marc regulador de la política de l'espectre radioelèctric en la Comunitat Europea. Per mitjà d'esta llei es traslladen les mencionades directives. Cal assenyalar que la Directiva 2002/58/CE es trasllada en la mesura que afecta les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques.

La nova regulació comunitària suposa un aprofundiment en els principis ja consagrats en la normativa anterior basats en un règim de lliure competència, la introducció de mecanismes correctors que garantisquen l'aparició i la viabilitat d'operadors diferents dels titulars de l'antic monopoli, la protecció dels drets dels usuaris, la mínima intervenció de l'Administració en el sector, el respecte de l'autonomia de les parts en les relacions entre operadors i la supervisió administrativa dels aspectes relacionats amb el servici públic, amb el domini públic i amb la defensa de la competència.

Esta llei, junt amb el seu necessari desplegament reglamentari, incorpora a l'ordenament jurídic espanyol el contingut de la normativa comunitària mencionada,

respectant plenament els principis arreplegats en esta, encara que adaptant-lo a les peculiaritats pròpies del dret i la situació econòmica i social del nostre país. Açò últim, a més, propiciat per l'instrument jurídic formal en què es plasma la regulació comunitària, és a dir, la directiva, que permet que els Estats membres trien la via idònia per a incorporar a cada país la regulació harmonitzada.

Ha sigut un criteri inspirador d'este text legal una simplificació de la regulació que conté este. D'esta manera, es pretén l'existència d'una norma legal que garantisca els principis bàsics ja exposats, però que, al mateix temps, aporte la necessària flexibilitat per a un text amb vocació de permanència.

II

Cal destacar els següents aspectes de la nova regulació.

En primer lloc, es dirigeix a regular exclusivament el sector de les telecomunicacions, en exercici de la competència exclusiva de l'Estat prevista en l'article 149.1.21a de la Constitució. La Llei exclou expressament de la seua regulació els continguts difosos a través de mitjans audiovisuals, que constituïxen part del règim dels mitjans de comunicació social, i que es caracteritzen per ser transmesos en un sol sentit de forma simultània a una multiplicitat d'usuaris. Igualment s'exclou de la seua regulació la prestació de servicis sobre les xàrcies de telecomunicacions que no consistisquen principalment en el transport de senyals a través de les dites xàrcies. Estos últims són objecte de regulació en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic. No obstant això, les xàrcies utilitzades com a suport dels servicis de radiodifusió sonora i televisiva, les xàrcies de televisió per cable i els recursos associats, com a part integrant de les comunicacions electròniques, estaran subjectes al que estableix esta llei.

El conjunt de directives mencionades té com a objecte la regulació de les comunicacions electròniques. El concepte de «comunicacions electròniques» té un àmbit més restringit que el de «telecomunicacions». En efecte, al regular les comunicacions electròniques, les directives es referixen a àmbits concrets de les telecomunicacions, com serien, entre altres, l'habilitació per a actuar com a operador en este sector, els drets i les obligacions dels operadors, les obligacions en matèria d'interconnexió i accés, la necessitat de garantir unes prestacions mínimes sota l'epígraf del servici universal i els drets dels usuaris.

No obstant això, com pot fàcilment advertir-se, les directives no aborden certs temes que es troben dins del règim de les telecomunicacions, com podrien ser els requisits per a l'avaluació de la conformitat i la posada en el mercat dels aparells de telecomunicacions. D'ací que el terme «telecomunicacions» es mantinga en la rúbrica de la llei, sent així que el seu articulat distingix entre els supòsits en què s'estan regulant aspectes relatius al règim de les comunicacions electròniques i els que no s'inclouen en el dit epígraf, tots estos, això sí, sota el denominador comú de les telecomunicacions.

Com a conseqüència, tota la regulació de les comunicacions electròniques s'entén inclosa en el concepte més ampli de telecomunicacions i, per tant, dictada per l'Estat en virtut de la seua atribució competencial exclusiva de l'article 149.1.21a de la Constitució.

S'avança en la liberalització de la prestació de servicis en i la instal·lació i explotació de xàrcies de comunicacions electròniques. En este sentit, complint amb el principi d'intervenció mínima, s'entén que l'habilitació per a la dita prestació i explotació a tercers la concedeix amb caràcter general i immediat la llei. Únicament serà requisit previ la notificació a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions per a iniciar la prestació del servici. Desapareixen, doncs, les figures de les autoritzacions i llicències previstes en la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, com a títols habilitants individualitzats de què era titular cada operador per a la prestació de cada xàrcia o servici.

Es reforcen les competències i facultats de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en relació amb la supervisió i regulació dels mercats. Es preveu un sistema que guanya en flexibilitat, per mitjà del qual este organisme realitzarà anàlisis periòdiques dels distints mercats de referència, detectant aquells que no s'estiguen desenrotllant en un context de competència efectiva i imposant, en eixe cas, obligacions específiques als operadors de poder significatiu en el mercat. És nou també el canvi en la definició d'este tipus d'operadors, passant d'un concepte «formal», és a dir, basat en la superació d'una determinada quota de mercat, a un de «material», més pròxim al tradicional dret de la competència, és a dir, basat en la posició de força de l'operador que li permet actuar amb independència dels seus competidors o dels consumidors que siguen persones físiques i usuaris.

En relació amb la garantia dels drets dels usuaris, la llei arreplega l'ampliació de les prestacions, que, com a mínim essencial, han de garantir-se a tots els ciutadans sota la denominació de «servici universal». S'inclou l'accés funcional a Internet, ja incorporat anticipadament per la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, i la possibilitat que s'oferisquen opcions tarifàries especials que permeten un major control del gasto pels usuaris. A més, s'amplia el catàleg de drets dels consumidors que siguen persones físiques i usuaris reconeguts amb rang legal.

La regulació de l'ocupació del domini públic o la propietat privada per a la instal·lació de xàrcies pretén establir uns criteris generals, que hauran de ser respectats per les Administracions públiques titulars del domini públic. D'esta manera, es reconeixen drets d'ocupació a tots els operadors que practiquen la notificació a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en la mesura que siga necessari per a la instal·lació de les seues xàrcies, al mateix temps que es detallen els principis bàsics que garantisquen l'exercici d'este dret en condicions d'igualtat i transparència, amb independència de l'Administració o el titular del domini públic o la propietat privada.

Pel que fa al domini públic radioelèctric, s'incorporen la regulació i les tendències comunitàries en la matèria, és a dir, la garantia de l'ús eficient de l'espectre radioelèctric, com a principi superior que ha de guiar la planificació i l'assignació de freqüències per l'Administració i l'ús d'estes freqüències pels operadors. Així mateix, s'obri la possibilitat de la cessió de drets d'ús de l'espectre radioelèctric en les condicions que es determinen reglamentàriament. En els supòsits en què les bandes de freqüències assignades a determinats servicis siguen insuficients per a atendre la demanda dels operadors, es preveu la celebració de procediments de licitació. Com a requisit essencial en la prestació de servicis per mitjà

de tecnologies que usen el domini públic radioelèctric, s'establix el respecte als límits de les emissions radioelèctriques establides en la normativa vigent.

La llei també té com a objectiu l'establiment d'una sèrie de criteris que guien l'actuació en la imposició de taxes que afecten els servicis de telecomunicacions. Distingix entre aquelles taxes que responguen a la necessitat de compensar actuacions administratives, on la quantia es fixarà d'acord amb el seu cost, d'aquelles imposades sobre l'ús de recursos associats, com el domini públic, les freqüències o la numeració. En este últim cas es perseguirà garantir l'ús òptim, tenint en compte el valor del bé i la seua escassetat. Com a principis bàsics d'estes exaccions s'establixen la transparència, la proporcionalitat i la seua justificació objectiva.

En la tipificació d'infraccions i en la imposició de les corresponents sancions s'han reforçat les potestats administratives, com a necessari contrapunt a una major simplificació en les condicions per a obtindre l'habilitació per a prestar servicis. Amb això, el control «ex ante» que suposava l'obtenció d'una autorització individualitzada per a cada operador amb la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, se substitueix per un «ex post», per mitjà de la possibilitat d'obtindre informació dels operadors, d'imposar mesures cautelars en el procediment sancionador o d'inhabilitar les empreses que cometen infraccions molt greus.

En les seues disposicions addicionals i transitòries, la llei aborda certs problemes derivats de la seua entrada en vigor o connexos amb esta regulació. Entre estos, cal destacar l'adaptació automàtica prevista per als títols habilitants anteriors a esta llei, que serà duta a terme per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la llei.*

1. L'objecte d'esta llei és la regulació de les telecomunicacions, que comprenen l'explotació de les xàrcies i la prestació dels servicis de comunicacions electròniques i els recursos associats, de conformitat amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'esta llei el règim aplicable als continguts de caràcter audiovisual transmesos a través de les xàrcies, així com el règim bàsic dels mitjans de comunicació social de naturalesa audiovisual a què es referix l'article 149.1.27 de la Constitució.

Així mateix, s'exclou de l'àmbit d'esta llei la regulació dels servicis que subministren continguts transmesos per mitjà de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques, de les activitats que consistisquen en l'exercici del control editorial sobre els dits continguts i els servicis de la Societat de la Informació, regulats en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i del comerç electrònic, que no consistisquen, en la seua totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xàrcies de comunicacions electròniques.

Article 2. *Les telecomunicacions com a servicis d'interés general.*

1. Les telecomunicacions són servicis d'interés general que es presten en règim de lliure competència.

2. Només tenen la consideració de servici públic o estan sotmesos a obligacions de servici públic els servicis regulats en l'article 4 i en el títol III d'esta llei.

La imposició d'obligacions de servici públic perseguirà la consecució dels objectius establits en l'article 3 d'esta llei, i podrà recaure sobre els operadors que obtinguen drets d'ocupació del domini públic o de la propietat privada, de drets d'ús del domini públic radioelèctric, o que posseïsquen la condició d'operador de poder significatiu en un determinat mercat de referència.

Article 3. *Objectius i principis de la llei.*

Els objectius i principis d'esta llei són els següents:

a) Fomentar la competència efectiva en els mercats de telecomunicacions i, en particular, en l'explotació de les xàrcies i en la prestació dels servicis de comunicacions electròniques i en el subministrament dels recursos associats a estos. Tot això, promovent una inversió eficient en matèria d'infraestructures i fomentant la innovació.

b) Garantir el compliment de les referides condicions i de les obligacions de servici públic en l'explotació de xàrcies i en la prestació de servicis de comunicacions electròniques, en especial les de servici universal.

c) Promoure el desenrotllament del sector de les telecomunicacions, així com la utilització dels nous servicis i el desplegament de xàrcies, i l'accés a estos en condicions d'igualtat, i impulsar la cohesió territorial, econòmica i social.

d) Fer possible l'ús eficaç dels recursos limitats de telecomunicacions, com la numeració i l'espectre radioelèctric i l'adequada protecció d'este últim, i l'accés als drets d'ocupació de la propietat pública i privada.

e) Defendre els interessos dels usuaris, assegurant el seu dret a l'accés als servicis de comunicacions electròniques en adequades condicions d'elecció, preu i qualitat, i salvaguardar, en la prestació d'estos, la vigència dels imperatius constitucionals, en particular, el de no discriminació, el del respecte als drets a l'honor, a la intimitat, a la protecció de les dades personals i al secret en les comunicacions, el de la protecció a la joventut i a la infància i la satisfacció de les necessitats dels grups amb necessitats especials, com ara les persones amb discapacitat. A estos efectes, podran imposar-se obligacions als prestadors dels servicis per a la garantia dels dits drets.

f) Fomentar, en la mesura que siga possible, la neutralitat tecnològica en la regulació.

g) Promoure el desenrotllament de la indústria de productes i servicis de telecomunicacions.

h) Contribuir al desenrotllament del mercat interior de servicis de comunicacions electròniques en la Unió Europea.

Article 4. *Servicis de telecomunicacions per a la defensa nacional i la protecció civil.*

1. Les xàrcies, els servicis, les instal·lacions i els equips de telecomunicacions que exercisquen activitats essencials per a la defensa nacional integren els mitjans destinats a esta, es reserven a l'Estat i es regixen per la seua normativa específica.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia és l'òrgan de l'Administració General de l'Estat amb competència, de conformitat amb la legislació específica sobre la matèria

i el que estableix esta llei, per a executar, en la mesura que l'afecte, la política de defensa nacional en el sector de les telecomunicacions, amb la deguda coordinació amb el Ministeri de Defensa i seguint els criteris fixats per este.

En el marc de les funcions relacionades amb la defensa civil, correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia estudiar, planejar, programar, proposar i executar totes les mesures que es relacionen amb la seua aportació a la defensa nacional en l'àmbit de les telecomunicacions.

A estos efectes, els Ministeris de Defensa i de Ciència i Tecnologia coordinaran la planificació del sistema de telecomunicacions de les Forces Armades, a fi d'assegurar, en la mesura que siga possible, la seua compatibilitat amb els servicis civils. Així mateix elaboraran els programes de coordinació tecnològica necessaris que faciliten l'harmonització, l'homologació i la utilització, conjunta o indistinta, dels mitjans, dels sistemes i de les xàrcies civils i militars en l'àmbit de les telecomunicacions. Per a l'estudi i l'informe d'estes matèries, es constituïran els òrgans interministerials que es consideren adequats, amb la composició i competència que es determinen reglamentàriament.

3. En els àmbits de la seguretat pública i de la protecció civil, en la seua específica relació amb l'ús de les telecomunicacions, el Ministeri de Ciència i Tecnologia cooperarà amb el Ministeri de l'Interior i amb els òrgans responsables de les comunitats autònomes amb competències sobre les esmentades matèries.

4. Els béns mobles o immobles vinculats als centres, establiments i dependències afectes a l'explotació de les xàrcies i a la prestació dels servicis de telecomunicacions disposaran de les mesures i sistemes de seguretat, vigilància, difusió d'informació, prevenció de riscos i protecció que siguen determinats pel Govern, a proposta dels Ministeris de Defensa, de l'Interior o de Ciència i Tecnologia, dins de l'àmbit de les seues respectives competències. Estes mesures i sistemes hauran d'estar disponibles en les situacions de normalitat o en les de crisi, així com en els supòsits previstos en la Llei Orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels Estats d'Alarma, Excepció i Setge, i en la Llei 2/1985, de 21 de gener, de Protecció Civil.

5. El Govern, amb caràcter excepcional i transitori, podrà acordar l'assumpció per l'Administració General de l'Estat de la gestió directa de determinats servicis o de l'explotació de certes xàrcies de comunicacions electròniques, d'acord amb el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, per a garantir la seguretat pública i la defensa nacional. Així mateix, en el cas d'incompliment de les obligacions de servici públic a què es referix el títol III d'esta llei, el Govern, amb un informe previ preceptiu de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, i igualment amb caràcter excepcional i transitori, podrà acordar l'assumpció per l'Administració General de l'Estat de la gestió directa dels corresponents servicis o de l'explotació de les corresponents xàrcies. En este últim cas, podrà, amb les mateixes condicions, intervindre la prestació dels servicis de comunicacions electròniques.

Els acords d'assumpció de la gestió directa del servici i d'intervenció d'este o els d'intervindre o explotar les xàrcies a què es referix el paràgraf anterior seran adoptats pel Govern per pròpia iniciativa o a instància d'una Administració pública territorial. En este últim cas serà necessari que l'Administració pública territorial tinga

competències en matèria de seguretat o per a la prestació dels servicis públics afectats per l'anormal funcionament del servici o de la xàrcia de comunicacions electròniques. En el cas que el procediment s'inicie a instància d'una Administració diferent de la de l'Estat, aquella tindrà la consideració d'interessada i podrà evacuar un informe amb caràcter previ a la resolució final.

6. La regulació continguda en esta llei s'entén sense perjudi del que preveu la normativa específica sobre telecomunicacions relacionades amb la seguretat pública i la defensa nacional.

TÍTOL II

Explotació de xàrcies i prestació de servicis de comunicacions electròniques en règim de lliure competència

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 5. Principis aplicables.

1. L'explotació de les xàrcies i la prestació dels servicis de comunicacions electròniques es realitzarà en règim de lliure competència, sense més limitacions que les establides en esta llei i la seua normativa de desplegament.

2. L'adquisició dels drets d'ús de domini públic radioelèctric, d'ocupació del domini públic o de la propietat privada i dels recursos de numeració necessaris per a l'explotació de xàrcies i per a la prestació de servicis de comunicacions electròniques haurà de realitzar-se d'acord amb el que es disposa en la seua normativa específica.

Article 6. Requisits exigibles per a l'explotació de les xàrcies i la prestació dels servicis de comunicacions electròniques.

1. Podran explotar xàrcies i prestar servicis de comunicacions electròniques a tercers les persones físiques o jurídiques nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o amb una altra nacionalitat, quan, en el segon cas, així estiga previst en els acords internacionals que vinculen el Regne d'Espanya. Per a la resta de persones físiques o jurídiques, el Govern podrà autoritzar excepcions de caràcter general o particular a la regla anterior.

En tot cas, les persones físiques o jurídiques que exploten xàrcies o presten servicis de comunicacions electròniques a tercers hauran de designar una persona responsable a l'efecte de notificacions domiciliada a Espanya, sense perjudi del que puguen prevore els acords internacionals.

2. Els interessats en l'explotació d'una determinada xàrcia o en la prestació d'un determinat servici de comunicacions electròniques hauran de notificar-ho, amb anterioritat a l'inici de l'activitat, fefaentment a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en els termes que es determinen mitjançant un reial decret, sotmetent-se a les condicions previstes per a l'exercici de l'activitat que pretenguen realitzar. Queden exempts d'esta obligació els qui exploten xàrcies i es presten servicis de comunicacions electròniques en règim d'autoprestació.

3. Quan la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions constata que la notificació no reuneix els requisits establits en l'apartat anterior, dictarà una resolució motivada en un termini màxim de 15 dies, no tenint per realitzada aquella.

Article 7. *Registre d'operadors.*

Es crea, dependent de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, el Registre d'operadors. Este registre serà de caràcter públic i la seua regulació es farà per reial decret. S'hi hauran d'inscriure les dades relatives a les persones físiques o jurídiques que hagen notificat la seua intenció d'explotar xàrcies o de prestar servicis de comunicacions electròniques, les condicions per a desenrotllar l'activitat i les seues modificacions.

Article 8. *Condicions per a la prestació de servicis o l'explotació de xàrcies de comunicacions electròniques.*

1. L'explotació de les xàrcies i la prestació dels servicis de comunicacions electròniques se subjectaran a les condicions previstes en esta llei i en la seua normativa de desplegament, entre les quals s'inclouran les de salvaguarda dels drets dels usuaris finals.

2. D'acord amb els principis d'objectivitat i de proporcionalitat, el Govern podrà modificar les condicions imposades amb l'audiència prèvia dels interessats, del Consell de Consumidors i Usuaris i, si és el cas, de les associacions més representatives dels restants usuaris, i un informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La modificació es realitzarà mitjançant un reial decret, que establirà un termini perquè els operadors s'hi adapten.

3. Les entitats públiques o privades que, d'acord amb la legislació vigent, tinguen drets especials o exclusius per a la prestació de servicis en un altre sector econòmic i que exploten xàrcies públiques o presten servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic hauran de portar comptes separats i auditats per a les seues activitats de comunicacions electròniques, o establir una separació estructural per a les activitats associades amb l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques. Mitjançant un reial decret podrà establir-se l'exempció d'esta obligació per a les entitats el volum de negocis anual de les quals en activitats associades amb les xàrcies o servicis de comunicacions electròniques siga inferior a 50 milions d'euros.

4. L'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques per les Administracions públiques, directament o a través de societats en el capital de les quals participen majoritàriament, s'ajustarà al que disposa esta llei i les seues normes de desplegament i es realitzarà amb la deguda separació de comptes i d'acord amb els principis de neutralitat, transparència i no discriminació. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà imposar condicions especials que garantisquen la no distorsió de la lliure competència.

Article 9. *Obligacions de subministrament d'informació.*

1. Les Autoritats Nacionals de Reglamentació podran, en l'àmbit de la seua actuació, requerir a les persones físiques o jurídiques que exploten xàrcies o

presten servicis de comunicacions electròniques la informació necessària per al compliment d'alguna de les finalitats següents:

a) Comprovar el compliment de les obligacions que resulten dels drets d'ús del domini públic radioelèctric, de la numeració o de l'ocupació del domini públic o de la propietat privada.

b) Satisfer necessitats estadístiques o d'anàlisi.

c) Avaluar la procedència de les sol·licituds de drets d'ús del domini públic radioelèctric i de la numeració.

d) La publicació de síntesis comparatives sobre preus i qualitat dels servicis, en interès dels usuaris.

e) Elaborar anàlisis que permeten la definició dels mercats de referència, la determinació dels operadors encarregats de prestar el servici universal i l'establiment de condicions específiques als operadors de poder significatiu de mercat en aquells.

f) Complir els requeriments imposats en l'ordenament jurídic.

g) Comprovar el compliment de la resta d'obligacions nascudes d'esta llei.

Esta informació, excepte aquella a què es referix el paràgraf c), no podrà exigir-se abans de l'inici de l'activitat, i se subministrarà en el termini que s'establisca en cada requeriment, ateses les circumstàncies del cas. Les Autoritats Nacionals de Reglamentació garantirán la confidencialitat de la informació subministrada que pugua afectar el secret comercial o industrial.

2. Les sol·licituds d'informació que es realitzen de conformitat amb l'apartat anterior hauran de ser motivades i proporcionades al fi perseguit.

CAPÍTOL II

Mercats de referència i operadors de poder significatiu en el mercat

Article 10. *Mercats de referència i operadors de poder significatiu en el mercat.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, tenint en compte les Directrius de la Comissió Europea per a l'anàlisi de mercats i determinació d'operadors amb pes significatiu en el mercat, així com la Recomanació de Mercats Rellevants, definirà, mitjançant una resolució publicada en el «Boletín Oficial del Estado», els mercats de referència relatius a xàrcies i servicis de comunicacions electròniques, entre els quals s'inclouran els corresponents mercats de referència a l'engròs i al detall, i l'àmbit geogràfic d'estos, les característiques dels quals poden justificar la imposició d'obligacions específiques.

2. Així mateix, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions durà a terme, com a mínim cada dos anys, una anàlisi dels esmentats mercats, tenint en compte les directrius establides per la Comissió Europea. Esta anàlisi es realitzarà amb un informe previ del Servici de Defensa de la Competència.

3. L'anàlisi a què es referix l'apartat anterior tindrà com a finalitat determinar si els distints mercats de referència es desenrotllen en un entorn de competència efectiva. En cas contrari, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions identificarà i farà públics l'operador o els operadors que posseïxen un poder significatiu en cada mercat considerat.

Quan un operador o operadors tinguen, individualment o conjuntament, poder significatiu en un mercat de referència, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà declarar que en tenen també en un altre mercat de referència estretament relacionat amb l'anterior quan els vincles entre ambdós siguin tals que resulte possible fer que el poder que es té en un mercat produïska repercussions en l'altre, reforçant d'esta manera el poder en el mercat de l'operador.

4. En aquells mercats en què es constata la inexistència d'un entorn de competència efectiva, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà imposar, mantindre o modificar determinades obligacions específiques als operadors que, de conformitat amb l'apartat anterior, hagen sigut identificats com a operadors de poder significatiu en estos mercats. En la imposició de les dites obligacions s'atorgarà preferència a les mesures en matèria d'accés, d'interconnexió, de selecció i de preselecció enfront d'altres amb major incidència en la lliure competència.

Les obligacions específiques a què es referixen els paràgrafs anteriors es basaran en la naturalesa del problema identificat, seran proporcionades i estaran justificades en el compliment dels objectius de l'article 3 d'esta llei. Les dites obligacions es mantindran en vigor durant el temps estrictament imprescindible.

A l'hora d'imposar obligacions específiques, es prendran en consideració, si és el cas, les condicions peculiars presents en nous mercats en expansió, és a dir, aquells amb perspectives de creixement elevades i nivells reduïts de contractació pels usuaris i en els quals encara no s'ha aconseguit una estructura estable, per a evitar que es limite o retarde el seu desenrotllament.

5. En els mercats en què es constata l'existència de competència efectiva, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions suprimirà les obligacions específiques que, si és el cas, tinguen imposades els operadors per haver sigut declarats de poder significatiu en estos mercats.

6. Reglamentàriament, el Govern establirà les obligacions específiques per als mercats de referència previstes en este article, entre les quals s'inclouran les arrellegades en l'article 13 d'esta llei i les relatives als mercats al detall, així com les condicions per a la seua imposició, modificació o supressió.

CAPÍTOL III

Accés a les xàrcies i als recursos associats i a la seua interconnexió

Article 11. *Principis generals aplicables a l'accés a les xàrcies i als recursos associats i a la seua interconnexió.*

1. Este capítol i el seu desplegament reglamentari seran aplicables a la interconnexió i als accessos a xàrcies públiques de comunicacions electròniques i als seus recursos associats, llevat que el beneficiari de l'accés siga un usuari final.

2. Els operadors de xàrcies públiques de comunicacions electròniques tindran el dret i, quan se sol·licite per altres operadors de xàrcies públiques de comunicacions electròniques, l'obligació de negociar la interconnexió mútua a fi de prestar servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic, amb l'objecte de garantir així la prestació de servicis i la seua interoperabilitat.

3. No hi haurà restriccions que impedisquen que els operadors negocien entre si acords d'accés o d'interconnexió. La persona física o jurídica habilitada per a explotar xàrcies o prestar servicis en un altre Estat membre de la Unió Europea que sol·licite accés o interconnexió a Espanya no necessitarà dur a terme la notificació a què es referix l'article 6 de la llei, quan no explote xàrcies ni preste servicis de comunicacions electròniques en el territori nacional.

4. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà intervinde en les relacions entre operadors, a petició de qualsevol de les parts implicades, o d'ofici quan estiga justificat, a fi de fomentar i, si és el cas, garantir l'adequació de l'accés, la interconnexió i la interoperabilitat dels servicis, així com la consecució dels objectius establits en l'article 3. Així mateix, el Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà actuar, en l'àmbit de les seues competències, per a aconseguir els mencionats objectius.

5. Les obligacions i condicions que s'imposen de conformitat amb este capítol seran objectives, transparents, proporcionades i no discriminatòries.

6. Els operadors que obtinguen informació d'altres, en el procés de negociació d'acords d'accés o d'interconnexió, destinaran la dita informació exclusivament als fins per als quals els va ser facilitada, i respectaran en tot moment la confidencialitat de la informació transmesa o emmagatzemada, en especial respecte de tercers, inclosos altres departaments de la pròpia empresa, filials o associats.

Article 12. *Condicions aplicables a l'accés a les xàrcies i als recursos associats i a la seua interconnexió.*

1. Quan s'imposen obligacions a un operador de xàrcies públiques de comunicacions electròniques perquè facilite l'accés, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà establir determinades condicions tècniques o operatives al citat operador o als beneficiaris d'este accés quan això siga necessari per a garantir el funcionament normal de la xàrcia, segons s'establisca reglamentàriament.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en la mesura que siga necessari garantir la possibilitat de connexió d'extrem a extrem, podrà imposar obligacions als operadors que controlen l'accés als usuaris finals, inclosa, en casos justificats, l'obligació d'interconnectar les seues xàrcies quan no ho hagen fet.

Article 13. *Obligacions aplicables als operadors de poder significatiu en mercats de referència.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en la forma i en les condicions que es determinen en desplegament de l'apartat 6 de l'article 10, podrà imposar als operadors que, de conformitat amb este article, hagen sigut declarats de poder significatiu en el mercat obligacions en matèria de:

a) Transparència, en relació amb la interconnexió i amb l'accés, d'acord amb les quals els operadors hauran de fer públic determinat tipus d'informació, com la relativa a comptabilitat, especificacions tècniques, característiques de les xàrcies, condicions de subministrament i d'utilització i preus. En particular, quan s'imposen obligacions de no-discriminació a un operador, se li podrà exigir que publique una oferta de referència.

b) No discriminació, que garantiran, en particular, que l'operador aplique condicions equivalents en circumstàncies semblants a altres operadors que presten

servicis equivalents i proporcione a tercers servicis i informació de la mateixa qualitat que els que proporcione per als seus propis servicis o els de les seues filials o associats i en les mateixes condicions.

c) Separació de comptes, en el format i amb la metodologia que, si és el cas, s'especifiquen.

d) Accés a recursos específics de les xàrcies i a la seua utilització.

e) Control de preus, com ara l'orientació dels preus segons els costos, i comptabilitat de costos, per a evitar preus excessius o la compressió dels preus en detriment dels usuaris finals.

2. En circumstàncies excepcionals i degudament justificades, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, amb el sotmetiment previ al mecanisme de consulta previst en la disposició adicional octava, podrà imposar obligacions relatives a l'accés o a la interconnexió que no es limiten a les matèries enumerades en l'apartat anterior, així com a operadors que no hagen sigut declarats de poder significatiu en el mercat.

Article 14. *Resolució de conflictes.*

1. Dels conflictes en matèria d'obligacions d'interconnexió i accés derivades d'esta llei i de les seues normes de desplegament, en coneixerà la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Esta, amb l'audiència prèvia de les parts, dictarà una resolució vinculant sobre els extrems objecte del conflicte, en el termini màxim de quatre mesos a partir del moment en què es demane la seua intervenció, sense perjudici que puguen adoptar-se mesures provisionals fins al moment en què es dicte la resolució definitiva.

2. En cas de produir-se un conflicte transfronterer en el qual una de les parts estiga radicada en un altre Estat membre de la Unió Europea, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en cas que qualsevol de les parts així ho sol·licite, coordinarà, en els termes que s'establisquen mitjançant un reial decret, els seus esforços per a trobar una solució al conflicte amb l'altra o les altres autoritats nacionals de reglamentació afectades.

Article 15. *Normes tècniques.*

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en els acords d'accés i interconnexió, fomentarà l'ús de les normes o especificacions tècniques identificades en la relació que la Comissió Europea elabore a este efecte, que es publicaran en el «Boletín Oficial del Estado» quan hagen sigut declarades d'ús obligatori, per a garantir la interoperabilitat dels servicis i per a potenciar la llibertat d'elecció dels usuaris.

Si no existixen les dites normes, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions fomentarà l'aplicació de les normes, especificacions o recomanacions que siguen aprovades pels organismes europeus o, en absència d'estes, pels organismes internacionals de normalització.

CAPÍTOL IV

Numeració, direccionament i denominació

Article 16. *Principis generals.*

1. Per als servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic es proporcionaran els números i les adreces que es necessiten per a permetre l'efectiva prestació, prenent-se esta circumstància en considera-

ció en els plans nacionals de numeració i direccionament, respectivament.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, la regulació dels noms de domini d'Internet sota l'indicatiu del país corresponent a Espanya («.es») es regirà per la seua normativa específica.

3. Correspon al Govern l'aprovació dels plans nacionals de numeració i, si és el cas, de direccionament i noms, tenint en compte les decisions aplicables que s'adopten en el si de les organitzacions i els fòrums internacionals. El procediment i els terminis per a l'assignació de números, així com les condicions associades a l'ús dels números, que seran no discriminatòries, proporcionades i transparents, s'establiran reglamentàriament. Transcorregut el termini màxim sense haver-se notificat la resolució expressa, es podrà entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu.

4. Correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la gestió i el control dels plans nacionals de numeració i de codis de punts de senyalització. Mitjançant un reial decret es determinaran les entitats encarregades de la gestió i del control d'altres plans nacionals de direccionament i, si és el cas, de noms.

5. Els operadors a qui s'haja assignat una sèrie de números no podran discriminar altres operadors pel que fa a les seqüències de números utilitzades per a donar accés als servicis d'estos.

6. Els operadors que exploten xàrcies públiques telefòniques o presten servicis telefònics disponibles al públic hauran de cursar les telefonades que s'efectuen als rangs de numeració telefònica nacional, a l'espai europeu de numeració telefònica i a altres rangs de numeració internacional, en els termes que s'especifiquen en els plans nacionals de numeració o en les seues disposicions de desplegament.

7. L'assignació de recursos públics de numeració no suposarà l'atorgament de més drets que el del seu ús d'acord amb el que s'establix en esta llei. Tots els operadors i, si és el cas, els fabricants i els comerciants estaran obligats a prendre les mesures necessàries per al compliment de les decisions que siguen adoptades pel Ministeri de Ciència i Tecnologia o per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seues respectives competències sobre numeració, adreces i noms.

Els usuaris finals tindran, en els termes que determine la normativa de desplegament de la llei, accés a la numeració. Esta normativa podrà prevore, quan estiga justificat, l'accés pels usuaris finals als números de manera directa i independent dels operadors per a determinats rangs que es definisquen en els plans nacionals de numeració o en les seues disposicions de desplegament.

Article 17. *Plans nacionals.*

1. Els plans nacionals i les seues disposicions de desplegament designaran els servicis per als quals puguen utilitzar-se els números i, si és el cas, les adreces i els noms corresponents, inclòs qualsevol requisit relacionat amb la prestació d'estos servicis.

2. El contingut dels mencionats plans i el dels actes derivats del seu desplegament i gestió seran públics, excepte quant a matèries que puguen afectar la seguretat nacional.

3. A fi de complir les obligacions i recomanacions internacionals o per a garantir la disponibilitat suficient de números, adreces i noms, el Ministeri de Ciència i Tecnologia, d'ofici o a instància de l'entitat encarregada de la gestió i del control del pla nacional corresponent i mitjançant una orde ministerial publicada en el «Boletín Oficial del Estado», podrà modificar l'estructura i l'organització dels plans nacionals o, en absència d'estos o de plans específics per a cada servici, establir mesures sobre la utilització dels recursos numèrics i alfanumèrics necessaris per a la prestació dels servicis. S'hauran de tindre en compte, a estos efectes, els interessos dels afectats i els gastos d'adaptació que, de tot això, es deriven per als operadors i per als usuaris. Les modificacions que es pretenguen realitzar hauran de ser publicades abans de la seua entrada en vigor i amb una antelació suficient.

4. Els plans nacionals i les seues disposicions de desplegament podran establir procediments de selecció competitiva o comparativa per a l'assignació de números i noms amb valor econòmic excepcional.

Article 18. Conservació dels números telefònics pels abonats.

Els operadors que exploten xàrcies públiques telefòniques o presten servicis telefònics disponibles al públic garantirán que els abonats a estos servicis puguen conservar, amb la sol·licitud prèvia, els números que els hagen sigut assignats, amb independència de l'operador que preste el servici. Mitjançant un reial decret es fixaran els supòsits a què s'aplique la conservació de números, així com els aspectes tècnics i administratius necessaris perquè esta es duga a terme.

Els costos derivats de l'actualització dels elements de la xàrcia i dels sistemes necessaris per a fer possible la conservació dels números hauran de ser sufragats per cada operador sense que, per això, tinguen dret a percebre cap indemnització. Els altres costos que produísca la conservació dels números telefònics es repartiran, a través de l'oportú acord, entre els operadors afectats pel canvi. A falta d'acord, resoldrà la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Els preus d'interconnexió per a l'aplicació de les facilitats de conservació dels números hauran d'estar orientats segons els costos i, en cas d'imposar-se quotes directes als abonats, no hauran de tindre, en cap cas, efectes dissuasoris per a l'ús de les dites facilitats.

Article 19. Selecció d'operador.

Els operadors que, de conformitat amb l'article 10, hagen sigut declarats de poder significatiu en el subministrament de connexió a la xàrcia telefònica pública i a la utilització d'esta des d'una ubicació fixa permetran als seus abonats, en els termes que reglamentàriament siguen determinats pel Govern, l'accés als servicis de qualsevol proveïdor interconnectat de servicis telefònics disponibles al públic en cada telefonada, per mitjà de la marcació d'un codi de selecció d'operador, i per preselecció, amb possibilitat d'anul·lar-la telefonada a telefonada per mitjà de marcació d'un codi de selecció d'operador. Els preus d'interconnexió relacionats amb les facilitats més amunt mencionades s'establiran segons els costos.

Així mateix, mitjançant un reial decret es podran establir obligacions de selecció i preselecció d'operador en xàrcies diferents de les mencionades en el paràgraf anterior.

L'obligació de confidencialitat prevista en l'apartat 6 de l'article 11 és aplicable als operadors respecte dels processos de negociació d'acords de preselecció.

TÍTOL III

Obligacions de servici públic i drets i obligacions de caràcter públic en l'explotació de xàrcies i en la prestació de servicis de comunicacions electròniques

CAPÍTOL I

Obligacions de servici públic

SECCIÓ 1a. DELIMITACIÓ

Article 20. Delimitació de les obligacions de servici públic.

1. Este capítol té com a objecte garantir l'existència de servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic, d'adequada qualitat en tot el territori nacional a través d'una competència i una llibertat d'elecció reals, i tractar les circumstàncies en què les necessitats dels usuaris finals no es veguen ateses de manera satisfactòria pel mercat.

2. Els operadors se subjectaran al règim d'obligacions de servici públic i de caràcter públic, d'acord amb el que estableix este títol. Quan s'imposen obligacions de servici públic, de conformitat amb el que disposa este capítol, s'aplicarà amb caràcter supletori el règim establert per a la concessió de servici públic determinat pel text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

3. El compliment de les obligacions de servici públic en l'explotació de xàrcies públiques i en la prestació de servicis de comunicacions electròniques per als quals aquelles siguen exigibles s'efectuarà amb respecte als principis d'igualtat, transparència, no discriminació, continuïtat, adaptabilitat, disponibilitat i permanència, i de conformitat amb els termes i condicions que reglamentàriament es determinen.

4. Correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia el control i l'exercici de les facultats de l'Administració relatives a les obligacions de servici públic i de caràcter públic a què es referix este article.

Article 21. Categories d'obligacions de servici públic.

Els operadors estan sotmesos a les següents categories d'obligacions de servici públic:

- a) El servici universal en els termes continguts en la secció 2a d'este capítol.
- b) Altres obligacions de servici públic imposades per raons d'interés general, en la forma i amb les condicions establides en la secció 3a d'este capítol.

SECCIÓ 2a. EL SERVICI UNIVERSAL

Article 22. Concepte i àmbit d'aplicació.

1. S'entén per servici universal el conjunt definit de servicis la prestació dels quals es garantix per a tots els

usuaris finals amb independència de la seua localització geogràfica, amb una qualitat determinada i a un preu assequible.

Sota el mencionat concepte de servici universal s'haurà de garantir, en els termes i en les condicions que reglamentàriament siguen determinats pel Govern:

a) Que tots els usuaris finals puguen obtindre una connexió a la xàrcia telefònica pública des d'una ubicació fixa i accedir a la prestació del servici telefònic disponible al públic, sempre que les seues sol·licituds es consideren raonables en els termes que reglamentàriament es determinen. La connexió ha d'oferir a l'usuari final la possibilitat d'efectuar i rebre telefonades i permetre comunicacions de fax i dades a velocitat suficient per a accedir de manera funcional a Internet.

b) Que es pose a disposició dels abonats al servici telefònic disponible al públic una guia general de números d'abonats, ja siga impresa o electrònica, o ambdós, i s'actualitze, com a mínim, una vegada a l'any. Així mateix, que es pose a disposició de tots els usuaris finals d'este servici, inclosos els usuaris de telèfons públics de pagament, almenys un servici d'informació general sobre números d'abonats. Tots els abonats al servici telefònic disponible al públic tindran dret a figurar en la mencionada guia general, sense perjudi, en tot cas, del respecte a les normes que regulen la protecció de les dades personals i el dret a la intimitat.

c) Que existisca una oferta suficient de telèfons públics de pagament, en tot el territori nacional, que satisfaga raonablement les necessitats dels usuaris finals, en cobertura geogràfica, en nombre d'aparells, accessibilitat d'estos telèfons pels usuaris amb discapacitats i qualitat dels servicis, i que siga possible efectuar gratuïtament telefonades d'emergència des dels telèfons públics de pagament sense haver d'utilitzar cap forma de pagament, utilitzant el número únic de telefonades d'emergència 112 i altres números d'emergència espanyols.

d) Que els usuaris finals amb discapacitat tinguen accés al servici telefònic disponible al públic des d'una ubicació fixa i als altres elements del servici universal mencionats en este article en condicions equiparables a les que s'oferixen a la resta d'usuaris finals.

e) Que, quan així s'establisca reglamentàriament, s'oferisquen als consumidors que siguen persones físiques, d'acord amb condicions transparents, públiques i no discriminatòries, opcions o paquets de tarifes que diferisquen de les aplicades en condicions normals d'explotació comercial, a fi de garantir, en particular, que les persones amb necessitats socials especials puguen tindre accés al servici telefònic disponible al públic o fer-ne ús.

f) Que s'apliquen, quan siga procedent, opcions tarifàries especials o limitacions de preus, tarifes comunes, equiparació geogràfica o altres règims semblants, d'acord amb condicions transparents, públiques i no discriminatòries.

2. Reglamentàriament es podran adoptar mesures a fi de garantir que els usuaris finals amb discapacitat també puguen beneficiar-se de la capacitat d'elecció d'operadors de què disfruta la majoria dels usuaris finals. Així mateix, podran establir-se sistemes d'ajuda directa als consumidors que siguen persones físiques amb rendes baixes o amb necessitats socials especials.

3. Totes les obligacions que s'inclouen en el servici universal estaran subjectes als mecanismes de finançament que s'establixen en l'article 24.

4. El Govern, de conformitat amb la normativa comunitària, podrà revisar l'abast de les obligacions de servici universal.

Article 23. *Prestació del servici universal.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà designar un o més operadors perquè garantisquen la prestació del servici universal a què es referix l'article anterior, de manera que quede coberta la totalitat del territori nacional. A este efecte podran designar-se operadors diferents per a la prestació de diversos elements del servici universal i comprendre distintes zones del territori nacional.

2. El sistema de designació d'operadors encarregats de garantir la prestació dels servicis, prestacions i ofertes del servici universal s'establirà mitjançant un real decret, amb subjecció als principis d'eficàcia, objectivitat, transparència i no discriminació. En tot cas, recollirà un mecanisme de licitació pública per a tots o alguns d'estos servicis, prestacions i ofertes, que, amb ple respecte dels drets anteriorment assenyalats, haurà d'utilitzar-se quan d'un procés de consulta pública resulte que diversos operadors estan interessats a ser designats per a garantir la prestació del servici universal en una zona geogràfica determinada, amb caràcter exclusiu o en competència amb altres operadors. Estos procediments de designació es podran utilitzar com a mitjà per a determinar el cost net derivat de les obligacions assignades, a l'efecte del que disposa l'article 24.1.

Article 24. *Cost i finançament del servici universal.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions determinarà si l'obligació de la prestació del servici universal pot implicar una càrrega injustificada per als operadors obligats a la seua prestació. En cas que es considere que pot existir la dita càrrega injustificada, el cost net de prestació del servici universal serà determinat periòdicament d'acord amb els procediments de designació previstos en l'article 23.2, o d'acord amb l'estalvi net que l'operador aconseguiria si no tinguera l'obligació de prestar el servici universal. Este estalvi net es calcularà d'acord amb el procediment que s'establisca reglamentàriament.

2. El cost net de l'obligació de prestació del servici universal serà finançat per un mecanisme de compensació, en condicions de transparència, per totes o determinades categories d'operadors en les condicions fixades en els apartats següents d'este article. Mitjançant un real decret es fixaran els termes i condicions en què es faran efectives les aportacions a l'esmentat mecanisme de compensació.

3. En cas d'aplicar-se totalment o parcialment un mecanisme de repartiment entre els operadors referits en l'apartat anterior i una vegada fixat este cost, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions determinarà les aportacions que corresponguen a cada un dels operadors amb obligacions de contribució al finançament del servici universal.

Les dites aportacions, així com, si és el cas, les deduccions i exempcions aplicables, es fixaran en les condicions que s'establisquen en el reglament mencionat en l'apartat anterior.

Les aportacions rebudes es depositaran en el Fons nacional del servici universal, que és creat per esta llei.

4. El Fons nacional del servici universal té com a finalitat garantir el finançament del servici universal. Els actius en metàl·lic procedents dels operadors amb obligacions de contribuir al finançament del servici universal es depositaran en este fons, en un compte específic designat a este efecte. Els gastos de gestió d'este compte seran deduïts del seu saldo, i els rendiments que este genere, si n'hi ha, minoraran la contribució dels aportants.

En el compte podran depositar-se aquelles aportacions que siguen realitzades per qualsevol persona física o jurídica que desitge contribuir, desinteressadament, al finançament de qualsevol prestació pròpia del servici universal.

Els operadors subjectes a obligacions de prestació del servici universal rebran d'este fons la quantitat corresponent al cost net que els suposa la dita obligació, calculat segons el procediment establert en este article.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'encarregarà de la gestió del Fons nacional del servici universal. Mitjançant un reial decret es determinarà la seua estructura, organització, mecanismes de control i la forma i terminis en què es realitzaran les aportacions. Així mateix podrà prevore l'existència d'un mecanisme de compensació directa entre operadors quan la magnitud del cost no justifique els costos de gestió del fons.

SECCIÓ 3a. ALTRES OBLIGACIONS DE SERVICI PÚBLIC

Article 25. *Altres obligacions de servici públic.*

1. El Govern podrà, per necessitats de la defensa nacional, de la seguretat pública o dels servicis que afecten la seguretat de les persones o a la protecció civil, imposar altres obligacions de servici públic diferents de les de servici universal als operadors.

2. El Govern podrà, així mateix, imposar altres obligacions de servici públic, amb un informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, motivades per:

- a) Raons de cohesió territorial.
- b) Raons d'extensió de l'ús de nous servicis i tecnologies, en especial a la sanitat, a l'educació, a l'acció social i a la cultura.
- c) Raons de facilitar la comunicació entre determinats col·lectius que es troben en circumstàncies especials i estiguen insuficientment atesos amb la finalitat de garantir la suficiència de la seua oferta.
- d) Per necessitat de facilitar la disponibilitat de servicis que comporten l'acreditació de constància del contingut del missatge remés o de la seua remissió o recepció.

3. Mitjançant un reial decret es regularà el procediment d'imposició de les obligacions a què es referix l'apartat anterior i la seua forma de finançament.

4. En tot cas, l'obligació d'encaminar les telefonades als servicis d'emergència sense dret a contraprestació econòmica de cap tipus haurà de ser assumida tant pels operadors que presten servicis telefònics disponibles al públic com pels que exploten xarxes telefòniques públiques. Esta obligació s'imposarà als dits operadors respecte de les telefonades dirigides al número telefònic 112 d'atenció a emergències i a altres que es determinen mitjançant un reial decret, incloses aquelles que s'efectuen des de telèfons públics de pagament, sense que siga necessari utilitzar cap forma de

pagament en estos casos. Així mateix, s'establiran les condicions perquè posen a disposició de les autoritats receptores de les dites telefonades la informació relativa a la ubicació de la seua procedència, en la mesura que això siga tècnicament viable.

En tot cas, el servici de telefonades d'emergència serà gratuït per als usuaris, siga quina siga l'Administració pública responsable de la seua prestació i amb independència del tipus de terminal que s'utilitze.

CAPÍTOL II

Drets dels operadors a l'ocupació del domini públic, a ser beneficiaris en el procediment d'expropiació forçosa i a l'establiment a favor seu de servituds i de limitacions a la propietat

Article 26. *Dret d'ocupació del domini públic.*

1. Els operadors tindran dret, en els termes d'este capítol, a l'ocupació del domini públic en la mesura que això siga necessari per a l'establiment de la xàrcia pública de comunicacions electròniques de què es tracte.

2. Els òrgans encarregats de la redacció dels distints instruments de planificació territorial o urbanística hauran de demanar de l'Administració General de l'Estat l'oportú informe sobre les necessitats de xàrcies públiques de comunicacions electròniques en l'àmbit territorial a què es referisquen.

Els instruments de planificació territorial o urbanística hauran d'arreglar les necessitats de xàrcies públiques de comunicacions electròniques contingudes en els informes emesos pel Ministeri de Ciència i Tecnologia i garantiran la no-discriminació entre els operadors i el manteniment de condicions de competència efectiva en el sector.

Article 27. *Dret d'ocupació de la propietat privada.*

1. Els operadors també tindran dret, en els termes d'este capítol, a l'ocupació de la propietat privada quan resulte estrictament necessari per a la instal·lació de la xàrcia en la mesura prevista en el projecte tècnic presentat i sempre que no hi haja altres alternatives econòmicament viables, ja siga a través de la seua expropiació forçosa o per mitjà de la declaració de servitud forçosa de pas per a la instal·lació d'infraestructura de xàrcies públiques de comunicacions electròniques. En ambdós casos tindran la condició de beneficiaris en els expedients que es tramiten, de conformitat amb el que disposa la legislació sobre expropiació forçosa.

2. L'aprovació del projecte tècnic per l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat portarà implícita, en cada cas concret, la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació per a la instal·lació de xàrcies públiques de comunicacions electròniques, a l'efecte del que preveu la legislació d'expropiació forçosa.

3. Amb caràcter previ a l'aprovació del projecte tècnic, es demanarà un informe de la comunitat autònoma competent en matèria d'ordenació del territori, que haurà de ser emés en el termini màxim de 15 dies des de la seua sol·licitud. No obstant això, amb la sol·licitud prèvia de la comunitat autònoma, este termini serà ampliat fins a dos mesos si el projecte afecta una àrea geogràfica rellevant.

4. En les expropiacions que es duguen a terme per a la instal·lació de xàrcies públiques de comunicacions electròniques els titulars de les quals tinguen imposades obligacions de servici públic indicades en l'article 22 o en els apartats 1 i 2 de l'article 25, se seguirà el procediment especial d'urgència establert en la Llei d'Expropiació Forçosa, quan així es faça constar en la resolució de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que aprobe l'oportú projecte tècnic.

Article 28. Normativa aplicable a l'ocupació del domini públic i a la propietat privada.

1. En l'autorització d'ocupació del domini públic s'aplicarà, a més del que preveu esta llei, la normativa específica relativa a la gestió del domini públic concret de què es tracte i la regulació dictada pel seu titular en aspectes relatius a la seua protecció i gestió.

2. Així mateix, s'aplicarà en l'ocupació del domini públic i de la propietat privada per a la instal·lació de xàrcies públiques de comunicacions electròniques la normativa específica dictada per les Administracions públiques amb competències en el medi ambient, en la salut pública, en la seguretat pública, en la defensa nacional, en l'ordenació urbana o territorial i en la tributació per ocupació del domini públic, en els termes que s'establixen en l'article següent.

Article 29. Límits de la normativa a què es referix l'article anterior.

1. La normativa a què es referix l'article anterior haurà de reconèixer, en tot cas, el dret d'ocupació del domini públic o la propietat privada per al desplegament de les xàrcies públiques de comunicacions electròniques de conformitat amb el que disposa este títol. En compliment de la normativa de la Unió Europea, es podran imposar condicions a l'exercici d'este dret d'ocupació pels operadors, que estaran justificades per raons de protecció del medi ambient, la salut pública, la seguretat pública, la defensa nacional o l'ordenació urbana i territorial. L'entitat de la limitació que comporten per a l'exercici d'eixe dret haurà de resultar proporcionada en relació amb el concret interès públic que es tracta de salvaguardar.

Estes condicions o límits no podran implicar restriccions absolutes al dret d'ocupació del domini públic i privat dels operadors. En este sentit, quan una condició pugua implicar la impossibilitat, per falta d'alternatives, de dur a terme l'ocupació del domini públic o la propietat privada, l'establiment de la dita condició haurà d'anar acompanyat de les mesures necessàries, entre estes l'ús compartit d'infraestructures, per a garantir el dret d'ocupació dels operadors i el seu exercici en igualtat de condicions.

2. Les normes que siguen dictades per les corresponents Administracions, de conformitat amb el que disposa l'article anterior, hauran de complir, almenys, els requisits següents:

a) Ser publicades en un diari oficial de l'àmbit corresponent a l'Administració competent. De la dita publicació i d'un resum d'esta, ajustat al model que s'establisca mitjançant una orde del ministre de Ciència i Tecnologia, així com del text de les ordenances fiscals municipals que imposen les taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts en el sòl, subsòl o volada de les vies públiques municipals previstes en l'article 24.1.c) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre,

reguladora de les Hisendes Locals, i del de totes les disposicions que de naturalesa tributària afecten la utilització de béns de domini públic d'una altra titularitat, s'hauran de traslladar a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a fi que esta publique una sinopsi en Internet.

b) Incloure un procediment ràpid i no discriminatori de resolució de les sol·licituds d'ocupació.

c) Garantir la transparència dels procediments, i que les normes aplicables fomenten una competència lleial i efectiva entre els operadors.

d) Garantir el respecte dels límits imposats a la intervenció administrativa en esta llei en protecció dels drets dels operadors. En particular, les sol·licituds d'informació que es realitzen als operadors hauran de ser motivades, tindre una justificació objectiva, ser proporcionades al fi perseguit i limitar-se a l'estrictament necessari.

3. Si les Administracions públiques reguladores o titulars del domini públic a què es referix este article posseïxen la propietat o exercixen el control directe o indirecte d'operadors que exploten xàrcies de comunicacions electròniques, hauran de mantindre una separació estructural entre els dits operadors i els òrgans encarregats de la regulació i gestió d'estos drets.

Article 30. Ubicació compartida i ús compartit de la propietat pública o privada.

1. Les Administracions públiques fomentaran la celebració d'acords voluntaris entre operadors per a la ubicació compartida i l'ús compartit d'infraestructures situades en béns de titularitat pública o privada.

2. Quan els operadors tinguen dret a l'ocupació de la propietat pública o privada i no puguen exercitar per separat els dits drets, per no haver-hi alternatives per motius justificats en raons de medi ambient, salut pública, seguretat pública o ordenació urbana i territorial, l'Administració competent en les dites matèries, amb el tràmit previ d'informació pública, acordarà la utilització compartida del domini públic o de la propietat privada en què s'establiran les xàrcies públiques de comunicacions electròniques o l'ús compartit de les infraestructures en què es donarà suport a estes xàrcies, segons siga necessari.

3. L'ús compartit s'articularà per mitjà d'acords entre els operadors interessats. A falta d'acord, les condicions de l'ús compartit s'establiran, amb un informe previ preceptiu de l'esmentada Administració competent, mitjançant una Resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La dita resolució haurà d'incorporar, si és el cas, els continguts de l'informe emés per l'Administració competent interessada que esta qualifique com a essencials per a la salvaguarda dels interessos públics la tutela de les quals tinga encomanats.

4. Quan, en aplicació del que disposa este article, s'impose l'ús compartit d'instal·lacions radioelèctriques emissores pertanyents a xàrcies públiques de comunicacions electròniques, i d'això es derive l'obligació de reduir els nivells de potència d'emissió, hauran d'autoritzar-se més emplaçaments si són necessaris per a garantir la cobertura de la zona de servici.

Article 31. Informació pública i acreditació dels drets d'ocupació.

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions publicarà en Internet un resum de les normes que

cada Administració li haja comunicat en compliment del que estableix l'article 29.2.

2. Els operadors podran dirigir-se a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions perquè esta els emeta en el termini de sis dies una certificació registral acreditativa de la seua inscripció en el Registre d'operadors i del seu consegüent dret a obtindre drets d'ocupació del domini públic o de la propietat privada.

Article 32. *Altres servituds i limitacions a la propietat.*

1. La protecció del domini públic radioelèctric té com a finalitats el seu aprofitament òptim, evitar la seua degradació i el manteniment d'un adequat nivell de qualitat en el funcionament dels distints servicis de radiocomunicacions.

Podran establir-se les limitacions a la propietat i a la intensitat de camp elèctric i les servituds que resulten necessàries per a la protecció radioelèctrica de determinades instal·lacions o per a assegurar l'adequat funcionament d'estacions o instal·lacions radioelèctriques utilitzades per a la prestació de servicis públics, per motius de seguretat pública o quan així siga necessari en virtut d'acords internacionals, en els termes de la disposició addicional primera i les normes de desplegament d'esta llei.

2. Així mateix podran imposar-se límits als drets d'ús del domini públic radioelèctric per a la protecció d'altres béns jurídicament protegits prevalents o de servicis públics que puguen vore's afectats per la utilització d'este domini públic, en els termes que mitjançant un reial decret es determinen, que hauran de regir-se, en tot cas, pels principis de contradicció, transparència i publicitat.

CAPÍTOL III

Secret de les comunicacions i protecció de les dades personals, i drets i obligacions de caràcter públic vinculats amb les xàrcies i servicis de comunicacions electròniques

Article 33. *Secret de les comunicacions.*

Els operadors que exploten xàrcies públiques de comunicacions electròniques o que presten servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic hauran de garantir el secret de les comunicacions de conformitat amb els articles 18.3 i 55.2 de la Constitució, i hauran d'adoptar les mesures tècniques necessàries.

Així mateix, els operadors hauran d'adoptar a costa seua les mesures establides reglamentàriament per a l'execució de les intercepcions disposades de conformitat amb el que estableix l'article 579 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, i la Llei Orgànica 2/2002, de 6 de maig, reguladora del control judicial previ del Centre Nacional d'Intel·ligència.

Article 34. *Protecció de les dades de caràcter personal.*

Sense perjudi del que preveu l'apartat 6 de l'article 4 i en el segon paràgraf de l'article anterior, així com en la restant normativa específica aplicable, els operadors que exploten xàrcies públiques de comunicacions electròniques o que presten servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic hauran de garantir, en

l'exercici de la seua activitat, la protecció de les dades de caràcter personal d'acord amb a la legislació vigent.

Els operadors a qui es referix el paràgraf anterior hauran d'adoptar les mesures tècniques i de gestió adequades per a preservar la seguretat en l'explotació de la seua xàrcia o en la prestació dels seus servicis, a fi de garantir els nivells de protecció de les dades de caràcter personal que siguen exigides per la normativa de desplegament d'esta llei en esta matèria. En el cas que existisca un risc particular de violació de la seguretat de la xàrcia pública de comunicacions electròniques, l'operador que explote la dita xàrcia o preste el servici de comunicacions electròniques informará els abonats sobre este risc i sobre les mesures que cal adoptar.

Article 35. *Intercepció de les comunicacions electròniques pels servicis tècnics.*

1. Amb ple respecte al dret al secret de les comunicacions i a l'exigència, de conformitat amb el que estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal, d'autorització judicial per a la intercepció de continguts, quan per a la realització de les tasques de control per a l'eficaç utilització del domini públic radioelèctric siga necessària la utilització d'equips, infraestructures i instal·lacions tècniques d'intercepció de senyals no dirigides al públic en general, s'aplicará el següent:

a) L'Administració de les telecomunicacions haurà de dissenyar i establir els seus sistemes tècnics d'intercepció de senyals de tal manera que es reduisca al mínim el risc d'afectar els continguts de les comunicacions.

b) Quan, com a conseqüència de les intercepcions tècniques efectuades, quede constància dels continguts, els suports en què estos apareguen no podran ser ni emmagatzemats ni divulgats, i seran immediatament destruïts.

2. Les mateixes regles s'aplicaran per a la vigilància de l'adequada ocupació de les xàrcies i de la correcta prestació dels servicis de comunicacions electròniques.

3. El que estableix este article s'entén sense perjudi de les facultats que a l'Administració atribueix l'article 43.2.

Article 36. *Xifrat en les xàrcies i en els servicis de comunicacions electròniques.*

1. Qualsevol tipus d'informació que es transmeta per xàrcies de comunicacions electròniques podrà ser protegida per mitjà de procediments de xifrat.

2. El xifrat és un instrument de seguretat de la informació. Entre les seues condicions d'ús, quan s'utilitze per a protegir la confidencialitat de la informació, es podrà imposar l'obligació de facilitar a un òrgan de l'Administració General de l'Estat o a un organisme públic els algoritmes o qualsevol procediment de xifrat utilitzat, així com l'obligació de facilitar sense cap cost els aparells de xifra a l'efecte del seu control d'acord amb la normativa vigent.

Article 37. *Xàrcies de comunicacions electròniques en l'interior dels edificis.*

1. Mitjançant un reial decret, es desplegarà la normativa legal en matèria d'infraestructures comunes de comunicacions electròniques. Este reglament determinarà tant el punt d'interconnexió de la xàrcia interior

amb les xàrcies públiques com les condicions aplicables a la mateixa xàrcia interior. Així mateix, regularà les garanties aplicables a l'accés als serveis de comunicacions electròniques a través de sistemes individuals en defecte d'infraestructures comunes de comunicacions electròniques i el règim d'instal·lació de les xàrcies de comunicacions electròniques en els edificis ja existents o futurs, en tots aquells aspectes no previstos en les disposicions amb rang legal reguladores de la matèria.

2. La normativa tècnica bàsica d'edificació que regule la infraestructura d'obra civil en l'interior dels edificis haurà de prendre en consideració les necessitats de suport dels sistemes i xàrcies de comunicacions electròniques fixades de conformitat amb la normativa a què es referix l'apartat anterior, preveient que la infraestructura d'obra civil dispose de capacitat suficient per a permetre el pas de les xàrcies dels diferents operadors, de manera que es facilite la possibilitat d'ús compartit d'estes infraestructures per aquells.

Article 38. *Drets dels consumidors i usuaris finals.*

1. Els operadors que exploten xàrcies o que presten serveis de comunicacions electròniques i els consumidors que siguen persones físiques i altres usuaris finals podran sotmetre les controvèrsies que els enfronten al coneixement de les juntes arbitrals de consum, d'acord amb la legislació vigent sobre defensa dels consumidors i usuaris.

Per al supòsit que no se sotmeten a les juntes arbitrals de consum o que estes no resulten competents per a la resolució del conflicte, el Ministeri de Ciència i Tecnologia establirà reglamentàriament un procediment de conformitat amb el qual els usuaris finals podran sotmetre-li les dites controvèrsies. En tot cas, els procediments que s'adopten hauran de ser ràpids i gratuïts, i establiran el termini màxim en què haurà de notificar-se la resolució expressa, transcorregut el qual es podrà entendre desestimada la reclamació per silenci administratiu. La resolució que es dicte podrà impugnar-se davant de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Les normes bàsiques d'utilització dels serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic en general que determinaran els drets dels consumidors que siguen persones físiques i altres usuaris finals seran aprovades per real decret, que, entre altres extrems, regularà:

- a) La responsabilitat pels danys que se'ls produïsquen.
- b) Els drets d'informació dels consumidors que siguen persones físiques i usuaris finals, que haurà de ser veraç, eficaç, suficient, transparent i actualitzada.
- c) Els terminis per a la modificació de les ofertes.
- d) Els drets de desconnexió de determinats serveis, amb la sol·licitud prèvia de l'usuari.
- e) El dret a obtindre una compensació per la interrupció del servei.
- f) El dret a celebrar contractes per part dels consumidors que siguen persones físiques i usuaris finals amb els operadors que faciliten la connexió o l'accés a la xàrcia de telefonia pública, així com el contingut mínim d'estos contractes.
- g) Els supòsits en què seran exigibles i el contingut mínim dels contractes celebrats entre consumidors que siguen persones físiques o altres usuaris finals i prestadors de serveis de comunicacions electròniques que

no siguen els que faciliten connexió o accés a la xàrcia telefònica pública.

h) El dret a resoldre anticipadament i sense penalització el contracte, en els supòsits de propostes de modificació de les condicions contractuals per motius vàlids especificats en aquell i sense perjudici d'altres causes de resolució unilateral.

i) Els supòsits d'aprovació per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia de contractes tipus entre consumidors que siguen persones físiques o altres tipus d'usuaris finals i operadors que exploten xàrcies o presten serveis de comunicacions electròniques amb obligacions de servei públic o de poder significatiu en els mercats de referència específics corresponents.

j) El dret a rebre informació comparable, pertinent i actualitzada sobre la qualitat dels serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic.

k) El dret a triar un mitjà de pagament per a l'abonament dels corresponents serveis entre els comunament utilitzats en el tràfic comercial.

En l'esmentat reglament podrà ampliar-se l'aplicació del règim de protecció de consumidors i usuaris finals a altres categories d'usuaris.

3. En particular, els abonats als serveis de comunicacions electròniques tindran els següents drets:

a) Que es facen anònimes o es cancel·len les seues dades de tràfic quan ja no siguen necessàries a l'efecte de la transmissió d'una comunicació. Les dades de tràfic necessàries a l'efecte de la facturació dels abonats i els pagaments de les interconnexions podran ser tractades únicament fins que haja expirat el termini per a la impugnació de la factura del servei o perquè l'operador pugua exigir-ne el pagament.

b) Que les seues dades de tràfic siguen utilitzades amb fins comercials o per a la prestació de serveis de valor afegit únicament quan hagen prestat el seu consentiment informat per a això.

c) A rebre factures no desglossades quan així ho sol·liciten.

d) Que només es procedisca al tractament de les seues dades de localització diferents de les dades de tràfic quan s'hagen fet anònimes, o després del seu consentiment informat i únicament en la mesura i pel temps necessaris per a la prestació, si és el cas, de serveis de valor afegit, amb coneixement inequívoc de les dades que se sotmetran a tractament, la finalitat i duració d'este i el servei de valor afegit que serà prestat.

e) A detindre el desviament automàtic de telefonades efectuat a la seua terminal per part d'un tercer.

f) A impedir, per mitjà d'un procediment senzill i gratuït, la presentació de la identificació de la seua línia en les telefonades que genere, o la presentació de la identificació de la seua línia a l'usuari que li realitze una telefonada.

g) A impedir, per mitjà d'un procediment senzill i gratuït, la presentació de la identificació de la línia d'origen en les telefonades entrants, i a rebutjar les telefonades entrants en què la dita línia no aparega identificada.

h) A no rebre telefonades automàtiques sense intervenció humana o missatges de fax, amb fins de venda directa sense haver prestat el seu consentiment previ i informat per a això.

4. Els usuaris dels serveis de comunicacions electròniques que no tinguen la condició d'abonats tindran així mateix els drets reconeguts en els paràgrafs a), b),

d) i en el primer incís del paràgraf f) de l'apartat anterior.

5. Els usuaris finals no podran exercir els drets reconeguts en els paràgrafs d) i f) de l'apartat 3 quan es tracte de telefonades efectuades a entitats que presten servicis de telefonades d'urgència que es determinen reglamentàriament, en especial a través del número 112.

De la mateixa manera, i per un període de temps limitat, els usuaris finals no podran exercir el dret reconegut en el paràgraf f) de l'apartat 3 quan l'abonat a la línia de destinació haja sol·licitat la identificació de les telefonades malicioses o molestes realitzades a la seua línia.

El que disposa el paràgraf a) de l'apartat 3 s'entén sense perjudi del que disposa l'article 12 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i del Comerç Electrònic.

6. L'elaboració i la comercialització de les guies d'abonats als servicis de comunicacions electròniques, i la prestació dels servicis d'informació sobre estos es realitzaran en règim de lliure competència, garantint-se, en tot cas, als abonats el dret a la protecció de les seues dades personals, incloent-hi el de no figurar en les dites guies. A este efecte, les empreses que assignen números de telèfon als abonats hauran de donar curs a totes les sol·licituds raonables de subministrament d'informació pertinent per a la prestació dels servicis d'informació sobre números d'abonats i guies accessibles al públic, en un format aprovat i en unes condicions equitatives, objectives, orientades segons els costos i no discriminatòries, estant sotmeses el subministrament de l'esmentada informació i la seua posterior utilització a la normativa en matèria de protecció de dades vigent en cada moment.

7. El Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà introduir clàusules de modificació dels contractes celebrats entre els operadors i els consumidors que siguen persones físiques i usuaris finals, per a evitar el tracte abusiu a estos.

8. El que estableix este article s'entén sense perjudi de l'aplicació de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

TÍTOL IV

Avaluació de la conformitat d'equips i aparells

Article 39. *Normalització tècnica.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia vetlarà perquè els operadors de xàrcies públiques de comunicacions electròniques publiquen les especificacions tècniques necessàries i adequades de les interfícies de xàrcia oferides a Espanya, amb anterioritat a la possibilitat d'accés públic als servicis prestats a través de les dites interfícies i perquè publiquen les especificacions tècniques actualitzades quan es produísca alguna modificació en aquelles.

Estes especificacions seran prou detallades per a permetre el disseny d'equips terminals de telecomunicacions capaces d'utilitzar tots els servicis prestats a través de la interfície corresponent, i inclouran una descripció completa de les proves necessàries perquè els fabricants dels equips que es connecten a les interfícies puguen garantir la seua compatibilitat amb estes.

2. Reglamentàriament, es determinaran les formes d'elaboració, si és el cas, de les especificacions tècniques

aplicables als equips i aparells de telecomunicacions, a l'efecte de garantir el compliment dels requisits essencials en els procediments d'avaluació de conformitat, i es fixaran els equips i aparells exceptuats de l'aplicació de la dita avaluació.

En els supòsits en què la normativa ho preveja, el Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà aprovar especificacions tècniques diferents de les anteriors per a aparells de telecomunicació, amb un informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Article 40. *Avaluació de la conformitat.*

1. Els aparells de telecomunicació, entenent per estos qualsevol dispositiu no exclòs expressament del reglament que desenrotlle este títol que siga equip radioelèctric o equip terminal de telecomunicació, o les dos coses alhora, hauran d'avaluar la seua conformitat amb els requisits essencials arrellegats en les disposicions que els determinen, ser conformes amb totes les disposicions que s'establisquen i incorporar el marcatge corresponent com a conseqüència de l'avaluació realitzada. Podrà exceptuar-se de l'aplicació del que disposa este títol l'ús de determinats equips de radioaficionats construïts pel mateix usuari i no disponibles per a la venda en el mercat, de conformitat amb el que es disposa en la seua regulació específica.

2. Per a la importació des de tercers països no pertanyents a la Unió Europea, la posada en el mercat, la posada en servicis i la utilització d'un aparell de telecomunicacions dels indicats en l'apartat anterior serà requisit imprescindible que el fabricant establert en la Unió Europea o el seu representant establert en esta, posat cas que el fabricant no ho estiga, o l'importador, o la persona responsable de la posada en el mercat de l'aparell o l'usuari d'este, haja verificat prèviament la conformitat dels aparells amb els requisits essencials que els siguen aplicables per mitjà dels procediments que es determinen en el reglament que s'establisca a este efecte.

3. El compliment de tots els requisits que s'establisquen en el reglament indicat inclou l'habilitació per a la connexió dels aparells destinats a connectar-se als punts de terminació d'una xàrcia pública de comunicacions electròniques. Este compliment no suposa autorització d'ús per als equips radioelèctrics subjectes a l'obtenció d'autorització o concessió de domini públic radioelèctric en els termes establerts en esta llei.

4. El Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà promoure procediments complementaris de certificació voluntària per als aparells de telecomunicació, que inclouran, almenys, l'avaluació de la conformitat indicada en els capítols anteriors.

5. El Ministeri de Ciència i Tecnologia realitzarà els controls adequats per a assegurar que els equips posats en el mercat han avaluat la seua conformitat d'acord amb el que disposa este títol. Els costos ocasionats amb ocasió de la realització d'estos controls aniran a càrrec de la persona física o jurídica responsable dels equips posats en el mercat objecte de control.

Mitjançant un reial decret s'establirà el procediment aplicable a la retirada del mercat de productes que incomplisquen el que disposa este títol.

Article 41. *Reconeixement mutu.*

1. Els aparells de telecomunicació que hagen avaluat la seua conformitat amb els requisits essencials en un altre Estat membre de la Unió Europea o en virtut dels acords de reconeixement mutu celebrats per esta amb tercers països, i complisquen amb les altres disposicions aplicables en la matèria, tindran la mateixa consideració, pel que fa al que disposa este títol IV, que els aparells la conformitat dels quals s'ha verificat a Espanya i complisquen, així mateix, les altres disposicions legals en la matèria.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia establirà els procediments per al reconeixement de la conformitat dels aparells de telecomunicació afectes als acords de reconeixement mutu que establisca la Unió Europea amb tercers països.

3. Els aparells de telecomunicació que utilitzen l'espectre radioelèctric amb paràmetres de ràdio no harmonitzats en la Unió Europea no podran ser posats en el mercat mentres no hagen sigut autoritzats pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, a més d'haver avaluat la conformitat amb les normes aplicables a aquells i ser conformes amb la resta de disposicions que els siguen aplicables.

Article 42. *Condicions que han de complir les instal·lacions i instal·ladors.*

La instal·lació dels aparells de telecomunicació haurà de ser realitzada seguint les instruccions proporcionades pel seu fabricant, i mantenint, en tot cas, inalterades les condicions sota les quals s'ha verificat la seua conformitat amb els requisits essencials, en els termes establits en els articles anteriors d'este títol.

Reglamentàriament, el Govern establirà, amb l'audiència prèvia dels col·legis professionals afectats i de les associacions representatives de les empreses de construcció i instal·lació, les condicions aplicables als operadors i instal·ladors d'equips, aparells i sistemes de telecomunicacions, a fi que, acreditant la seua competència professional, es garantisca la seua posada en servici.

TÍTOL V

Domini públic radioelèctric

Article 43. *Gestió del domini públic radioelèctric.*

1. L'espectre radioelèctric és un bé de domini públic, la titularitat, la gestió, la planificació, l'administració i el control del qual correspon a l'Estat. La dita gestió s'exercirà de conformitat amb el que es disposa en este títol i en els tractats i acords internacionals en què Espanya siga part, atenent la normativa aplicable en la Unió Europea i les resolucions i recomanacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions i d'altres organismes internacionals.

2. L'administració, la gestió, la planificació i el control de l'espectre radioelèctric inclouen, entre altres funcions, l'elaboració i aprovació dels plans generals d'utilització, l'establiment de les condicions per a l'atorgament del dret al seu ús, l'atribució d'eixe dret i la comprovació tècnica de les emissions radioelèctriques. Així mateix, s'integra dins de l'administració, la gestió, la planificació i el control del referit espectre la inspecció, la detecció, la localització, la identificació i l'eliminació

de les interferències perjudicials, irregularitats i pertorbacions en els sistemes de telecomunicacions, iniciant-se, si és el cas, l'oportú procediment sancionador.

3. La utilització del domini públic radioelèctric per mitjà de xàrcies de satèl·lits s'inclou dins de la gestió, l'administració i el control de l'espectre de freqüències.

Així mateix, la utilització del domini públic radioelèctric necessària per a la utilització dels recursos òrbita-espectre en l'àmbit de la sobirania espanyola i per mitjà de satèl·lits de comunicacions queda reservada a l'Estat. La seua explotació estarà sotmesa al dret internacional i es realitzarà, en la manera que reglamentàriament es determine, per mitjà de la seua gestió directa per l'Estat o per mitjà de concessió. En tot cas, la gestió podrà també dur-se a terme per mitjà de concerts amb organismes internacionals.

4. La gestió del domini públic radioelèctric té per objectiu l'establiment d'un marc jurídic que assegure unes condicions harmonitzades per al seu ús i que permeta la seua disponibilitat i ús eficient. A estos efectes:

a) Els drets d'ús privatiu del domini públic radioelèctric s'atorgaran per terminis que es fixaran reglamentàriament, renovables segons les disponibilitats i previsions de la planificació de tal domini públic. Els drets d'ús privatiu sense limitació de nombre s'atorgaran per un període que finalitzarà el 31 de desembre de l'any natural en què complisquen el seu quint any de vigència, prorrogable per períodes de cinc anys. Per la seua banda, els drets d'ús privatiu amb limitació de nombre tindran la duració prevista en els corresponents procediments de licitació, que en tot cas serà d'un màxim de vint anys renovables.

b) En les concessions el sol·licitant haurà d'acreditar la seua condició d'operador i, en els termes que es fixen reglamentàriament, l'ús efectiu del domini públic reservat una vegada atorgat el dret d'ús.

Article 44. *Facultats del Govern per a la gestió del domini públic radioelèctric.*

1. El Govern desenrotllarà reglamentàriament les condicions de gestió del domini públic radioelèctric, l'elaboració dels plans per a la seua utilització i els procediments d'atorgament dels drets d'ús de este domini. En este reglament es regularà, com a mínim, el següent:

a) El procediment de determinació, control i inspecció dels nivells d'emissió radioelèctrica tolerable i que no representen un perill per a la salut pública, en concordança amb el que es disposa en les recomanacions de la Comissió Europea. Estos límits hauran de ser respectats, en tot cas, per la resta d'Administracions públiques, tant autonòmiques com locals.

b) El procediment per a l'elaboració dels plans d'utilització de l'espectre radioelèctric, que inclouen el quadro nacional d'atribució de freqüències, els plans tècnics nacionals de radiodifusió i televisió, l'aprovació dels quals correspondrà al Govern, i les necessitats d'espectre radioelèctric per a la defensa nacional. Les dades relatives a esta última matèria tindran el caràcter de reservades.

c) Els procediments d'atorgament de drets d'ús del domini públic radioelèctric. Els procediments d'atorgament de drets d'ús del domini públic radioelèctric tindran en compte, entre altres circumstàncies, la tecnolo-

gia utilitzada, l'interés dels servicis, les bandes i el seu grau d'aprofitament. També tindran en consideració la valoració econòmica, per a l'interessat, de l'ús del domini públic, que este és un recurs escàs i, si és el cas, les ofertes presentades pels licitadors.

d) L'habilitació per a l'exercici dels drets d'ús del domini públic radioelèctric revestirà la forma d'afectació, concessió o autorització administrativa. El termini per a l'atorgament de les autoritzacions i concessions de domini públic radioelèctric serà de sis setmanes des de l'entrada de la sol·licitud en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent, sense perjuí del que disposa l'apartat següent. Este termini no s'aplicarà quan siga necessària la coordinació internacional de freqüències o afecte reserves de posicions orbitals.

e) L'adequada utilització de l'espectre radioelèctric mitjançant l'ús d'equips i aparells.

2. Quan siga necessari per a garantir l'ús eficaç de l'espectre radioelèctric, el Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà, amb l'audiència prèvia a les parts interessades, incloses les associacions de consumidors i usuaris, limitar el nombre de concessions demanials a atorgar sobre este domini per a l'explotació de xàrcies públiques i la prestació de servicis de comunicacions electròniques. Esta limitació serà revisable pel mateix ministeri, d'ofici o a instància de part, en la mesura que desapareguen les causes que la van motivar.

Quan, de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior, el Ministeri de Ciència i Tecnologia limite el nombre de concessions demanials, es tramitarà un procediment de licitació per a l'atorgament d'estes que respectarà en tot cas els principis de publicitat, concurrència i no discriminació per a totes les parts interessades. Per a això s'aprovarà, mitjançant una orde del Ministeri de Ciència i Tecnologia, el plec de bases i la convocatòria de licitació corresponent a la concessió del segment de domini públic radioelèctric que se subjecta a limitació. En este cas el Ministeri de Ciència i Tecnologia haurà de dictar resolució sobre l'atorgament de la concessió demanial en un termini màxim de huit mesos des de la convocatòria de la licitació.

Tenint en compte els principis establits en la legislació patrimonial i de contractes de les Administracions públiques, s'establiran reglamentàriament les normes aplicables respecte de la concessió demanial quant a la convocatòria de la licitació, al plec de bases que haja d'aprovar-se i a l'adjudicació de la concessió.

Article 45. *Títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric.*

1. El dret d'ús del domini públic radioelèctric serà atorgat per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, a través de l'afectació demanial o de la concessió o autorització administrativa, excepte en els supòsits previstos en l'apartat 2 de l'article anterior. L'ús comú del domini públic radioelèctric serà lliure.

2. L'atorgament del dret a l'ús del domini públic radioelèctric revestirà la forma d'autorització administrativa en els supòsits següents:

a) Si es tracta d'una reserva del dret d'ús especial no privatiu del domini públic. Tindran la consideració d'ús especial del domini públic el de l'espectre radioelèctric per radioaficionats i altres sense contingut econòmic, com els de banda ciutadana, i s'establirà per mitjà de reglament el termini de la seua duració i les condicions associades exigibles.

b) Si s'atorga el dret d'ús privatiu per a autoprestació pel sol·licitant, excepte en el cas d'Administracions públiques, que requeriran afectació demanial. No s'atorgaran drets d'ús privatiu del domini públic radioelèctric per al seu ús en autoprestació en els supòsits en què la demanda supere l'oferta i s'aplique el procediment previst en l'apartat 2 de l'article anterior.

En la resta de supòsits, el dret a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric requerirà concessió administrativa. Per a l'atorgament de la dita concessió demanial, serà requisit previ que els sol·licitants acrediten la seua condició d'operador. Les resolucions per mitjà de les quals s'atorguen les concessions de domini públic radioelèctric es dictaran i publicaran en la forma i terminis que s'establisquen mitjançant un real decret.

Reglamentàriament, el Govern podrà fixar condicions perquè l'Administració de telecomunicacions autoritze la transmissió de determinats drets d'ús del domini públic radioelèctric. Les dites transmissions en cap cas eximiran al titular del dret d'ús cedent, de les obligacions assumides enfront de l'Administració, i hauran de respectar, en tot cas, les condicions tècniques d'ús establides en el quadro nacional d'atribució de freqüències o en els plans tècnics o les que, si és el cas, estiguen fixades en les mesures tècniques d'aplicació de la Unió Europea. Així mateix, en este reglament es podran fixar els supòsits en què siguen transferibles les autoritzacions d'ús del domini públic radioelèctric en els casos en què es produísca una subrogació en els drets i les obligacions de l'operador.

3. Reglamentàriament, el Govern establirà les condicions no discriminatòries, proporcionades i transparents associades als títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric, entre les quals s'inclouran les necessàries per a garantir l'ús efectiu i eficient de les freqüències i els compromisos contrets pels operadors en els processos de licitació previstos en l'apartat 2 de l'article anterior que es puguen imposar en cada cas associades a l'ús de la freqüència, així com les condicions d'atorgament de títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric per a fins experimentals o esdeveniments de curta durada.

4. Amb caràcter previ a la utilització del domini públic radioelèctric, s'exigirà, preceptivament, la inspecció o el reconeixement de les instal·lacions, a fi de comprovar que s'ajusten a les condicions prèviament autoritzades. Segons la naturalesa del servici, de la banda de freqüències emprada, de la importància tècnica de les instal·lacions que s'utilitzen o per raons d'eficàcia en la gestió de l'espectre, podrà substituir-se la inspecció prèvia per un certificat expedit pel tècnic competent.

5. D'acord amb els principis d'objectivitat i de proporcionalitat, atenent principalment les necessitats de la planificació i de l'ús eficient i la disponibilitat de l'espectre radioelèctric en els termes establits reglamentàriament, el Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà modificar els títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric amb l'audiència prèvia dels interessats, del Consell de Consumidors i Usuaris i, si és el cas, de les associacions més representatives de la resta d'usuaris, i un informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La modificació es realitzarà mitjançant una orde ministerial, que establirà un termini perquè els titulars s'hi adapten.

TÍTOL VI

L'administració de les telecomunicacions

Article 46. *Competències de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics.*

1. Tindran la consideració d'Autoritat Nacional de Reglamentació de Telecomunicacions:

- a) El Govern.
- b) Els òrgans superiors i directius del Ministeri de Ciència i Tecnologia que, de conformitat amb l'estructura orgànica del departament, assumisquen les competències d'esta llei.
- c) Els òrgans superiors i directius del Ministeri d'Economia en matèria de regulació de preus.
- d) La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.
- e) L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

Reglamentàriament, el Govern haurà de desenrotllar les competències que esta llei encomana al Ministeri de Ciència i Tecnologia, al Ministeri d'Economia, a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, així com les funcions, les responsabilitats i els recursos materials, de personal i financers que, per al compliment dels fins, se'ls assignen. Entre els recursos financers, es podrà incloure l'afectació de les taxes en els termes que es regulen en el títol següent d'esta llei.

2. El ministre de Ciència i Tecnologia, sense perjudi de les competències atribuïdes a altres òrgans per esta llei, proposarà al Govern la política a seguir per a facilitar el desenrotllament i l'evolució de les obligacions de servici públic a què es fa referència en el títol III i la desplegarà assumint la competència de control i seguiment de les obligacions de servici públic que corresponen als distints operadors en l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques, sense perjudi de les competències que esta llei atorga a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en relació amb el servici universal.

També corresponen al Ministeri de Ciència i Tecnologia, en els termes d'esta llei, les competències no atribuïdes a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions d'acord amb el que disposa el títol II d'esta llei, així com les competències en matèria de l'avaluació de la conformitat d'equips i aparells i de gestió del domini públic radioelèctric, sense perjudi de les expressions atribuïdes a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

Article 47. *L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.*

1. Es crea, amb la denominació d'Agència Estatal de Radiocomunicacions, un organisme públic amb caràcter d'organisme autònom, d'acord amb el que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídica pública diferenciada i plena capacitat d'obrar, que regirà esta llei i les altres normes d'aplicació.

2. La dita Agència s'adscriu, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, al Ministeri de Ciència i Tecnologia, a què correspon la seua direcció estratègica, l'avaluació i el control dels resultats de la seua activitat.

3. A l'Agència, dins de l'esfera de les seues competències, li corresponen les potestats administratives per

al compliment dels seus fins, en els termes que preveja el seu Estatut i d'acord amb la legislació aplicable.

4. En l'exercici de les seues funcions públiques, l'Agència actuarà d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

5. L'Agència tindrà com a objecte l'execució de la gestió del domini públic radioelèctric en el marc de les directrius fixades pel Govern, el Ministeri de Ciència i Tecnologia i la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, així com en la normativa corresponent.

6. Per al compliment de l'objecte fixat en l'apartat anterior, l'Agència desenrotllarà les següents funcions en els termes que reglamentàriament es determinen:

a) La proposta de planificació, la gestió i l'administració del domini públic radioelèctric, així com la tramitació i l'atorgament dels títols habilitants per a la seua utilització, excepte quan es limite el seu nombre d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 44.

b) L'exercici de les funcions atribuïdes a l'Administració General de l'Estat en matèria d'autorització i inspecció d'instal·lacions radioelèctriques en relació amb els nivells d'emissió radioelèctrica permesos a què es referix l'article 44 d'esta llei, en l'àmbit de la competència exclusiva que correspon a l'Estat sobre les telecomunicacions, d'acord amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

c) La gestió d'un registre públic de radiofreqüències, accessible a través d'Internet, en el qual constaran els titulars de concessions administratives per a l'ús privat del domini públic radioelèctric.

d) L'elaboració de projectes i desenrotllament dels plans tècnics nacionals de radiodifusió i televisió.

e) La comprovació tècnica d'emissions radioelèctriques per a la identificació, la localització i l'eliminació d'interferències perjudicials, d'infraccions, d'irregularitats i de pertorbacions dels sistemes de radiocomunicació.

f) El control i la inspecció de les telecomunicacions, així com la proposta d'incoació d'expedients sancionadors en la matèria, sense perjudi de les competències establides en este àmbit per esta llei. En matèria de competència del Ministeri de Ciència i Tecnologia o de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions, i a la seua sol·licitud, l'Agència Estatal de Radiocomunicacions realitzarà les funcions d'inspecció que li siguen requerides.

g) La gestió de l'assignació dels recursos òrbita-espectre per a comunicacions per satèl·lit.

h) La gestió en període voluntari de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric establida en l'apartat 3 de l'annex I d'esta llei, i la gestió i recaptació en període voluntari de les taxes de telecomunicacions establides en l'apartat 4 del mencionat annex I, que són recaptades per la prestació de servicis que tinga encomanada l'Agència d'acord amb el que preveu esta llei, sense perjudi dels convenis que pugua establir l'Agència Estatal de Radiocomunicacions amb altres entitats i de la facultat executiva de recaptació que corresponga a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics.

i) L'elaboració d'estudis i informes i, en general, l'assessorament de l'Administració General de l'Estat en tot el que es referix a la gestió del domini públic radioelèctric.

j) La col·laboració amb la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació en la participació en els organismes internacionals relacionats amb la planificació de l'espectre radioelèctric.

k) L'elaboració i elevació al Ministeri de Ciència i Tecnologia d'un informe anual sobre la seua actuació.

7. El règim de personal de l'Agència s'ajustarà al que disposa l'article 47.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

En els termes en què s'establisca en el seu Estatut, l'Agència podrà igualment contractar personal laboral per a la provisió de llocs d'especial contingut tècnic. La tramitació de les corresponents convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball serà realitzada per l'Agència, en els mateixos termes establits per a l'Administració General de l'Estat.

8. Els recursos econòmics de l'Agència podran provindre de qualsevol dels enumerats en l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat. Entre els recursos econòmics de l'Agència haurà d'incloure's, a més, el romanent que, de conformitat amb el que preveu l'apartat 5 de l'annex I d'esta llei, li ingresse la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, així com allò que s'ha recaptat en concepte de la taxa de l'apartat 4 de l'annex I per la prestació de servicis que tinga encomanada l'Agència d'acord amb el que preveu esta llei.

9. El règim de contractació, d'adquisició i d'alienació de l'Agència és regit per les normes generals de contractació de les Administracions públiques.

10. El règim patrimonial de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions haurà d'ajustar-se a les previsions de l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

11. L'Agència elaborarà anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyalae el Ministeri d'Hisenda, i el remetrà al Ministeri de Ciència i Tecnologia per a la seua elevació al Govern i posterior remissió a les Corts Generals, com a part dels Pressupostos Generals de l'Estat. El règim pressupostari, l'economicofinancer, el de comptabilitat, el d'intervenció i el de control financer de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions serà l'establert en la Llei General Pressupostària, d'acord amb el que preveu l'article 50 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

12. Correspon al Govern aprovar l'Estatut de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, mitjançant un reial decret, a iniciativa del ministre de Ciència i Tecnologia i a proposta conjunta dels ministres d'Hisenda i d'Administracions Públiques.

13. La constitució efectiva de l'Agència tindrà lloc en el moment i amb els terminis que assenyalae el reial decret d'aprovació del seu Estatut. El dit reial decret haurà de sotmetre's a l'aprovació del Consell de Ministres en un termini no superior a un any des de l'entrada en vigor de la present disposició. En el mencionat reial decret hauran de determinar-se els òrgans, centres i servicis que quedaran integrats en l'Agència amb les modificacions que siguen necessàries.

Article 48. *La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és un organisme públic dels previstos per l'apartat 1

de la disposició adicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, dotat de personalitat jurídica i plena capacitat pública i privada. Està adscrita al Ministeri de Ciència i Tecnologia, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, que exercirà les funcions de coordinació entre la Comissió i el Ministeri. Serà regida pel que disposa esta llei i les disposicions que la despleguen, així com per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en l'exercici de les funcions públiques que esta llei li atribuïx i, supletòriament, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de la seua disposició adicional deu. El personal que preste servicis en la Comissió hi quedarà vinculat per una relació de caràcter laboral.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions tindrà com a objecte l'establiment i la supervisió de les obligacions específiques que hagen de complir els operadors en els mercats de telecomunicacions i el foment de la competència en els mercats dels servicis audiovisuals, de conformitat amb el que preveu la seua normativa reguladora, la resolució dels conflictes entre els operadors i, si és el cas, l'exercici com a òrgan arbitral de les controvèrsies entre estos.

3. En les matèries de telecomunicacions regulades en esta llei, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions exercirà les funcions següents:

a) Arbitrar en els conflictes que puguen sorgir entre els operadors del sector de les comunicacions electròniques, així com en aquells altres casos que puguen establir-se per via reglamentària, quan els interessats ho acorden.

L'exercici d'esta funció arbitral no tindrà caràcter públic. El procediment arbitral s'establirà mitjançant un reial decret i haurà d'ajustar-se als principis essencials d'audiència, de llibertat de prova, de contradicció i d'igualtat, i serà indisponible per a les parts.

b) Assignar la numeració als operadors, per a la qual cosa dictarà les resolucions oportunes, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries, d'acord amb el que reglamentàriament es determine. La Comissió vetlarà per la correcta utilització dels recursos públics de numeració assignats. Així mateix, autoritzarà la transmissió d'estos recursos, establint, mitjançant una resolució, les condicions d'aquella.

c) Exercir les funcions que, en relació amb el servici universal i el seu finançament, li encomana el títol III d'esta llei.

d) La resolució vinculant dels conflictes que se susciten entre els operadors en matèria d'accés i interconnexió de xàrcies, en els termes que s'establixen en el títol II d'esta llei, així com en matèries relacionades amb les guies telefòniques, el finançament del servici universal i l'ús compartit d'infraestructures. Així mateix, exercirà les restants competències que en matèria d'interconnexió se li atribuïxen en esta llei.

e) Adoptar les mesures necessàries per a salvaguardar la pluralitat d'oferta del servici, l'accés a les xàrcies de comunicacions electròniques pels operadors, la interconnexió de les xàrcies i l'explotació de xàrcia en condicions de xàrcia oberta, i la política de preus i comercialització pels prestadors dels servicis. A estos efectes, sense perjuí de les funcions encomanades en el capítol III del títol II d'esta llei i en la seua normativa

de desplegament, la Comissió exercirà les funcions següents:

1a. Podrà dictar, sobre les matèries indicades, instruccions dirigides als operadors que actuen en el sector de comunicacions electròniques. Estes instruccions seran vinculants una vegada notificades o, si és el cas, publicades en el «Boletín Oficial del Estado».

2a. Informarà del Servici de Defensa de la Competència els actes, els acords, les pràctiques o les conductes de les quals puga tindre notícia en l'exercici de les seues atribucions i que presenten indicis de ser contraris a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència. Amb este fi, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions comunicarà al Servici de Defensa de la Competència tots els elements de fet al seu abast i, si és el cas, remetrà dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen els dits fets.

3a. Exercir la competència de l'Administració General d'Estat per a interpretar la informació que en aplicació de l'article 9 d'esta llei li subministren els operadors en l'exercici de la protecció de la lliure competència en el mercat de les comunicacions electròniques.

f) Informar preceptivament en els procediments iniciats per a l'autorització de les operacions de concentració d'operadors o de presa de control d'un o de diversos operadors del sector de les comunicacions electròniques, quan les dites operacions hagen de ser sotmeses al Govern per a la seua decisió, d'acord amb la legislació vigent en matèria de defensa de la competència.

g) Definir els mercats pertinents per a establir obligacions específiques d'acord amb el que preveu el capítol II del títol II i en l'article 13 d'esta llei.

h) Assessorar el Govern i el ministre de Ciència i Tecnologia, a sol·licitud d'estos o per pròpia iniciativa, en els assumptes concernents al mercat i a la regulació de les comunicacions, particularment en aquelles matèries que puguen afectar el desenrotllament lliure i competitiu del mercat. Igualment podrà assessorar les comunitats autònomes i les corporacions locals, a petició dels òrgans competents de cada una d'estes, en relació amb l'exercici de competències pròpies de les dites Administracions públiques que entren en relació amb la competència estatal en matèria de telecomunicacions.

En particular, informarà preceptivament en els procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat per a l'elaboració de disposicions normatives, en matèria de comunicacions electròniques, especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació; planificació i atribució de freqüències de l'espectre radioelèctric, així com plec de clàusules administratives generals que, si és el cas, hagen de regir els procediments de licitació per a l'atorgament de concessions de domini públic radioelèctric.

i) Exercir les funcions inspectores en aquells assumptes sobre els quals tinga atribuïda la potestat sancionadora d'acord amb l'article 50.1 i sol·licitar la intervenció de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la inspecció tècnica de les xàrcies i els servicis de comunicacions electròniques en aquells supòsits en què la Comissió ho considere necessari per a l'exercici de les seues funcions.

j) L'exercici de la potestat sancionadora en els termes previstos per esta llei.

En els procediments que s'inicien com a resultat de denúncia per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna propos-

ta de resolució, haurà de sotmetre l'expedient a informe d'este ministeri. La proposta de resolució haurà de ser motivada si se separa d'este informe.

k) Denunciar, davant dels servicis d'inspecció de telecomunicacions de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, les conductes contràries a la legislació general de les telecomunicacions quan no li corresponga l'exercici de la potestat sancionadora.

En els procediments que s'inicien com a resultat de les denúncies a què es referix el paràgraf anterior, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna proposta de resolució, haurà de sotmetre l'expedient a informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La proposta de resolució haurà de ser motivada si se separa d'este informe.

l) L'administració d'un registre d'operadors, en el qual s'inscriuran totes aquelles l'activitats de les quals requerisca la notificació a què es referix l'article 6 d'esta llei.

El registre haurà de contindre les dades necessàries perquè la Comissió puga exercir les funcions que tinga atribuïdes.

m) Qualsevol altres que legalment o reglamentàriament se li atribuïsqen o que li encomanen el Govern o el Ministeri de Ciència i Tecnologia.

4. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estarà regida per un Consell, al qual correspondrà l'exercici de totes les funcions establides en l'apartat anterior.

5. Este Consell estarà compost per un president, un vicepresident i set consellers, que seran nomenats pel Govern, mitjançant un reial decret adoptat a proposta conjunta dels ministres de Ciència i Tecnologia i Economia, entre persones de reconeguda competència professional relacionada amb el sector de les telecomunicacions i la regulació dels mercats, després de la compareixença davant de la Comissió competent del Congrés dels Diputats, per a informar sobre les persones a qui pretén proposar.

6. El Consell designarà un secretari no conseller, que actuarà amb veu, però sense vot.

7. Els càrrecs de president, vicepresident i consellers hauran de renovar-se cada sis anys, i podran, els inicialment designats, ser reelegits per una sola vegada.

8. El president, el vicepresident i els consellers cessaran en el seu càrrec per renúncia acceptada pel Govern, per expiració del terme del seu mandat o per separació acordada pel Govern, amb la instrucció prèvia d'expedient pel ministre de Ciència i Tecnologia, per incapacitat permanent per a l'exercici del càrrec, incompliment greu de les seues obligacions, condemna per delictes dolós o incompatibilitat sobrevinguda.

9. Tots els membres del Consell estaran subjectes al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració.

10. El Consell de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions aprovarà el reglament de règim interior de la Comissió, en el qual es regularà l'actuació dels òrgans d'esta, el procediment a seguir per a l'adopció d'acords i l'organització del personal.

L'acord d'aprovació del reglament de règim interior haurà de ser adoptat amb el vistiplau de dos terços dels membres que componen el Consell de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

11. La Comissió haurà d'elaborar anualment un informe al Govern sobre el desenrotllament del mercat de les telecomunicacions i dels servicis audiovisuals, que serà elevat a les Corts Generals. Este informe haurà de reflectir totes les actuacions de la Comissió, les seues observacions i suggeriments sobre l'evolució del mercat, el compliment de les condicions de la lliure competència, les mesures per a corregir les deficiències advertides i per a facilitar el desenrotllament de les telecomunicacions.

12. En l'exercici de les seues funcions, i en els termes que reglamentàriament es determinen, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, una vegada iniciat el procediment corresponent, podrà, en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, adoptar les mesures cautelars que considere oportunes per a assegurar l'eficàcia del laude o de la resolució que puga recaure, si existixen elements de juí suficients per a això.

13. La Comissió tindrà patrimoni propi, independent del patrimoni de l'Estat.

14. Els recursos de la Comissió estaran integrats per:

a) Els béns i valors que constituïsquen el seu patrimoni i els productes i les rendes d'este.

b) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de servicis i els derivats de l'exercici de les competències i funcions a què es referix l'apartat 3 d'este article. No obstant això, la recaptació procedent de l'activitat sancionadora de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'ingressarà en el Tresor Públic.

En particular, constituïran ingressos de la Comissió les taxes que es regulen en l'apartat 1 de l'annex I d'esta llei en els termes fixats en aquell.

La gestió i recaptació en període voluntari de les taxes dels apartats 1 i 2 de l'annex I d'esta llei, així com de les taxes de telecomunicacions establides en l'apartat 4 del mencionat annex I que siguen recaptades per la prestació de servicis que tinga encomanada la Comissió, d'acord amb el que preveu esta llei, correspondrà a la Comissió en els termes que es fixen en l'apartat 5 d'este annex, sense perjuí dels convenis que esta puga establir amb altres entitats i de la facultat executiva que corresponga a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics, o de la seua obligació d'ingrés en el Tresor Públic, si és el cas, en els supòsits previstos en l'annex I d'esta llei.

c) Les transferències que, si és el cas, efectue el Ministeri de Ciència i Tecnologia a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.

15. La Comissió elaborarà anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que determine el Ministeri d'Hisenda, i el remetrà a este departament per a la seua elevació al Govern. Este últim, després de la seua aprovació, l'enviarà a les Corts Generals, integrat en els Pressupostos Generals de l'Estat. El pressupost tindrà caràcter estimatiu i les seues variacions seran autoritzades d'acord amb el que estableix la Llei General Pressupostària.

16. El control econòmic i financer de la Comissió haurà d'efectuar-se d'acord amb el que disposa la Llei General Pressupostària.

17. Les disposicions i resolucions que dicte la Comissió en l'exercici de les seues funcions públiques posaran fi a la via administrativa i seran recurribles davant de la jurisdicció contenciosa administrativa en

els termes establits en la llei reguladora de la dita jurisdicció.

Els laudes que dicte la Comissió en l'exercici de la seua funció arbitral tindran els efectes establits en la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'Arbitratge; la seua revisió, anul·lació i execució forçosa s'acomodaran al que disposa l'esmentada llei.

TÍTOL VII

Taxes en matèria de telecomunicacions

Article 49. *Principis aplicables a les taxes en matèria de telecomunicacions.*

1. Els operadors i els titulars de drets d'ús del domini públic radioelèctric o de recursos de numeració estaran subjectes al pagament de les taxes establides en l'ordenament jurídic.

2. Les dites taxes tindran com a finalitat:

a) Cobrir els gastos administratius que ocasione el treball de regulació relatiu a la preparació i posada en pràctica del dret comunitari derivat i actes administratius, com les relatives a la interconnexió i l'accés.

b) Els que ocasionen la gestió, el control i l'execució del règim establert en esta llei.

c) Els que ocasionen la gestió, el control i l'execució dels drets d'ocupació del domini públic, els drets d'ús del domini públic radioelèctric i la numeració.

d) La gestió de les notificacions regulades en l'article 6 d'esta llei.

e) Els gastos de cooperació internacional, harmonització i normalització i l'anàlisi de mercat.

3. Sense perjuí del que disposa l'apartat 2, les taxes establides per l'ús del domini públic radioelèctric, la numeració i el domini públic necessari per a la instal·lació de xarxes de comunicacions electròniques tindran com a finalitat la necessitat de garantir l'ús òptim d'estos recursos, tenint en compte el valor del bé l'ús del qual s'atorga i la seua escassetat. Les dites taxes hauran de ser no discriminatòries, transparents, justificades objectivament i ser proporcionades al seu fi. Així mateix, hauran de fomentar el compliment dels objectius i principis establits en l'article 3, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

4. Les taxes a què es referixen els apartats anteriors seran imposades de manera objectiva, transparent i proporcional, de manera que es minimitzen els costos administratius addicionals i les càrregues que se'n deriven.

5. El Ministeri de Ciència i Tecnologia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, així com les Administracions territorials que gestionen i liquiden taxes subsumibles en l'apartat 2 d'este article, publicaran un resum anual dels gastos administratius que justifiquen la seua imposició i de l'import total de la recaptació.

6. Les taxes en matèria de telecomunicacions gestionades per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics seran les arrellegades en l'annex I d'esta llei.

TÍTOL VIII

Inspecció i règim sancionador

Article 50. *Funcions inspectores i sancionadores.*

1. La funció inspectora en matèria de telecomunicacions correspon a:

- a) L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.
- b) La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.
- c) El Ministeri de Ciència i Tecnologia.

2. Serà competència del Ministeri de Ciència i Tecnologia la inspecció dels servicis i de les xàrcies de telecomunicacions, de les seues condicions de prestació, dels equips, dels aparells, de les instal·lacions i dels sistemes civils, que comptarà amb un servici central d'inspecció tècnica de telecomunicacions.

3. Correspondrà a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la inspecció de les activitats dels operadors de telecomunicacions respecte de les quals tinga competència sancionadora de conformitat amb esta llei.

4. Correspondrà a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions la competència de control i d'inspecció del domini públic radioelèctric, així com la realització d'activitats d'inspecció de conformitat amb el que estableix l'apartat següent.

5. Per a la realització de determinades activitats d'inspecció tècnica, el Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en matèries de la seua competència, podran sol·licitar l'actuació de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

6. Els funcionaris de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, del Ministeri de Ciència i Tecnologia i el personal de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions específicament designat per a això tindran, en l'exercici de les seues funcions inspectores, la consideració d'autoritat pública i podran sol·licitar, a través de l'autoritat governativa corresponent, el suport necessari dels Cossos i Forces de Seguretat.

Els operadors o els que realitzen les activitats a què es referix esta llei estaran obligats a facilitar al personal d'inspecció, en l'exercici de les seues funcions, l'accés a les seues instal·lacions. També hauran de permetre que el dit personal duga a terme el control dels elements afectes als servicis o activitats que realitzen, de les xàrcies que instal·len o exploten i de tots els documents que estan obligats a posseir o conservar. Les persones físiques i jurídiques compreses en este paràgraf queden obligades a posar a disposició del personal d'inspecció tots els llibres, registres i documents, siga quin siga el seu suport, que este considere necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.

Les actuacions de comprovació o investigació dutes a terme per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, el Ministeri de Ciència i Tecnologia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'àmbit de les seues competències podran desenrotllar-se, a elecció dels seus servicis:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de la persona o entitat inspeccionada o de qui la representa.
- b) En els mateixos locals de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, del Ministeri de Ciència i Tecno-

logia o de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Quan les actuacions de comprovació o investigació es desenrotllen en els llocs assenyalats en el paràgraf a) anterior, s'observarà la jornada laboral d'estos, sense perjuí que puga actuar-se de comú acord en altres hores o dies.

Les obligacions establides en els paràgrafs anteriors seran també exigibles als que, no tenint títol habilitant, apareguen com a responsables de la prestació del servici, de la instal·lació o de l'explotació de la xàrcia o de l'exercici de l'activitat.

7. L'aplicació del règim sancionador correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, de conformitat amb el que estableix l'article 58 d'esta llei.

Article 51. *Responsabilitat per les infraccions en matèria de telecomunicacions.*

La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores de les telecomunicacions serà exigible:

a) En el cas d'incompliment de les condicions establides per a l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques, a la persona física o jurídica que exercisca l'activitat.

b) En les comeses amb motiu de l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis sense haver efectuat la notificació a què es referix l'article 6 d'esta llei, a la persona física o jurídica que realitze l'activitat o, subsidiàriament, a la que tinga la disponibilitat dels equips i les instal·lacions per qualsevol títol jurídic vàlid en dret o mancant d'este.

c) En les comeses pels usuaris o per altres persones que, sense estar compreses en els paràgrafs anteriors, realitzen activitats regulades en la normativa sobre telecomunicacions, a la persona física o jurídica l'actuació de la qual es trobe tipificada pel precepte infringit o a la que les normes corresponents atribuïxen específicament la responsabilitat.

Article 52. *Classificació de les infraccions.*

Les infraccions de les normes reguladores de les telecomunicacions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 53. *Infraccions molt greus.*

Es consideren infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats sense títol habilitant quan siga legalment necessari o utilitzant paràmetres tècnics diferents dels propis del títol i la utilització de potències d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades, sempre que, en estos dos últims casos, es produïsquen danys greus a les xàrcies o a la prestació dels servicis de comunicacions electròniques.

b) L'ús, en condicions diferents de les autoritzades, de l'espectre radioelèctric que provoqe alteracions que impedisquen la correcta prestació d'altres servicis per altres operadors.

c) L'incompliment greu o reiterat pels titulars de concessions, afectacions demaniales o autoritzacions per a l'ús del domini públic radioelèctric de les condicions

essencials que els impose el Ministeri de Ciència i Tecnologia.

d) La transmissió total o parcial de concessions o autoritzacions per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric, sense complir els requisits establits a este efecte per la normativa de desplegament d'esta llei.

e) La producció deliberada d'interferències definides com a perjudicials en esta llei, incloses les causades per estacions radioelèctriques que estiguen instal·lades o en funcionament a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aerotransportat que transmeta emissions des de fora del territori espanyol per a la seua possible recepció total o parcial en este.

f) Efectuar emissions radioelèctriques que incomplisquen greument els límits d'exposició establits en la normativa de desplegament de l'article 44 d'esta llei i incomplir greument les altres mesures de seguretat establides en la dita normativa, incloses les obligacions de senyalització o tanca de les instal·lacions radioelèctriques.

g) Permetre l'ús d'enllaços procedents de l'exterior del territori nacional que es faciliten a través de satèl·lits l'ús dels quals no haja sigut prèviament autoritzat.

h) La instal·lació, posada en servici o utilització de terminals o d'equips connectats a les xàrcies públiques de comunicacions electròniques que no hagen avaluat la seua conformitat, d'acord amb el títol IV d'esta llei, si es produïxen danys molt greus a aquelles.

i) La importació o la venda a l'engròs d'equips o aparells la conformitat dels quals no haja sigut avaluada d'acord amb el que disposa el títol IV d'esta llei, o amb els acords o convenis internacionals celebrats per l'Estat espanyol.

j) L'incompliment greu i reiterat pels titulars dels laboratoris designats o per les entitats col·laboradores de l'Administració de les obligacions que reglamentàriament s'establisquen per al seu funcionament o de les derivades de la seua acreditació o concert, en el procés d'avaluació dels aparells de telecomunicacions, de conformitat amb les especificacions tècniques que se'ls apliquen.

k) La negativa o l'obstrucció a ser inspeccionat, i la no col·laboració amb la inspecció quan esta siga requerida.

l) L'incompliment greu o reiterat de les obligacions de servici públic, segons el que estableix el títol III.

m) L'incompliment reiterat de l'obligació de mantindre els nivells de qualitat establits per a la prestació dels servicis.

n) La intercepció, sense autorització, de telecomunicacions no destinades al públic en general.

ñ) La divulgació del contingut, o de la simple existència, de missatges no destinats al públic en general emesos o rebuts a través de servicis de telecomunicacions, als quals s'accedisca per mitjà de la intercepció voluntària o involuntària, la seua publicació o qualsevol altre ús d'estos sense la deguda autorització.

o) L'incompliment deliberat, per part dels operadors, de les obligacions en matèria d'intercepció legal de les comunicacions imposades en desplegament de l'article 33 d'esta llei.

p) L'incompliment reiterat dels requeriments d'informació formulats per l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat en l'exercici de les seues funcions.

q) L'incompliment de les instruccions dictades per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions,

en l'exercici de les competències que en matèria de mercats de referència i operadors de poder significatiu li atribuïx esta llei.

r) L'incompliment de les resolucions adoptades per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seues funcions en matèria de comunicacions electròniques, a excepció de les que duga a terme en el procediment arbitral després del sotmetiment voluntari de les parts.

s) L'incompliment greu o reiterat pels operadors de les condicions per a la prestació de servicis o l'explotació de xàrcies de comunicacions electròniques.

t) L'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques sense complir els requisits exigibles per a realitzar estes activitats establits en esta llei i la seua normativa de desplegament.

u) L'incompliment del que estableix l'article 6.1.

v) L'incompliment, per part de les persones físiques o jurídiques habilitades per a l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques accessibles al públic, de les obligacions en matèria d'accés i interconnexió a què estiguen sotmeses per la vigent legislació.

w) L'incompliment de les condicions determinants de l'adjudicació i assignació dels recursos de numeració inclosos en els plans de numeració degudament aprovats.

x) L'incompliment reiterat dels requeriments d'informació formulats per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seues funcions.

y) La falta de notificació a l'Administració pel titular d'una xàrcia de comunicacions electròniques dels servicis que s'estiguen prestant a través d'esta quan esta informació siga exigible d'acord amb la normativa aplicable.

z) La vulneració greu o reiterada dels drets previstos per l'article 38.3, excepte el previst pel paràgraf h), la infracció del qual serà regida pel règim sancionador previst per la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i Comerç Electrònic.

Article 54. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions greus:

a) La realització d'activitats sense títol habilitant quan siga legalment necessari o utilitzant paràmetres tècnics diferents dels propis del títol i la utilització de potències d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades, sempre que les referides conductes no constituïsquen infracció molt greu.

b) La instal·lació d'estacions radioelèctriques sense autorització, quan, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les telecomunicacions, siga necessària, o d'estacions radioelèctriques a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aerotransportat, que, en el mar o fora d'este, possibilita la transmissió d'emissions des de l'exterior per a la seua possible recepció total o parcial en territori nacional.

c) La mera producció d'interferències definides com a perjudicials en esta llei que no es troben compreses en l'article anterior.

d) L'emissió de senyals d'identificació falsos o enganyosos.

e) L'ús, en condicions diferents de les autoritzades, de l'espectre radioelèctric que provoque alteracions que dificulten la correcta prestació d'altres servicis per altres operadors.

f) No atendre el requeriment fet per l'autoritat competent per al cessament de les emissions radioelèctriques, en els supòsits de producció d'interferències.

g) L'establiment de comunicacions amb estacions no autoritzades.

h) Efectuar emissions radioelèctriques que incompliquen els límits d'exposició establits en la normativa de desplegament de l'article 44 d'esta llei i incomplir les altres mesures de seguretat establides en esta, incloses les obligacions de senyalització o la tanca de les instal·lacions radioelèctriques.

i) La instal·lació, posada en servici o utilització de terminals o d'equips connectats a les xarxes públiques de comunicacions electròniques que no hagen avaluat la seua conformitat, d'acord amb el títol IV d'esta llei, llevat que haja de ser considerat com a infracció molt greu.

j) La distribució, venda o exposició per a la venda d'equips o aparells, sense que se n'haja avaluat la conformitat amb els requisits essencials aplicables d'acord amb el que disposa el títol IV d'esta llei o amb els acords o convenis internacionals celebrats per l'Estat espanyol.

k) La realització de l'activitat d'instal·lació d'aparells i sistemes de telecomunicació sense disposar del corresponent títol habilitant, així com l'incompliment dels requisits aplicables a l'accés als servicis de telecomunicacions en l'interior dels edificis i a la instal·lació en estos de les infraestructures de telecomunicacions.

l) L'alteració, la manipulació o l'omissió de les característiques tècniques, de les marques, de les etiquetes, dels signes d'identificació o de la documentació dels equips o dels aparells de telecomunicacions.

m) L'incompliment per les entitats col·laboradores de l'Administració per a la normalització i l'homologació de les prescripcions tècniques i del contingut de les autoritzacions o dels concerts que els afecten, d'acord amb el que reglamentàriament es determine.

n) Els següents actes de col·laboració amb els usuaris de vaixells o aeronaus, ja siguin nacionals o de bandera estrangera, efectuats deliberadament i que possibiliten la producció de les infraccions previstes en el paràgraf h) de l'article 53 i en el paràgraf b) d'este article:

1r. El subministrament, el manteniment o la reparació del material que incorpore el vaixell o l'aeronau.

2n. El seu aprovisionament o abastiment.

3r. El subministrament de mitjans de transport o el transport de persones o de material al vaixell o a l'aeronau.

4t. L'encàrrec o la realització de produccions de qualsevol tipus des de vaixells o aeronaus, inclosa la publicitat destinada a la seua difusió per ràdio.

5t. La prestació de servicis relatius a la publicitat de les estacions instal·lades en els vaixells o en les aeronaus.

6t. Qualsevol altres actes de col·laboració per a la comissió d'una infracció en matèria de telecomunicacions per mitjà de l'ús de vaixells o aeronaus.

ñ) L'incompliment per part dels operadors de les obligacions en matèria d'intercepció legal de les comunicacions imposades en desplegament de l'article 33 d'esta llei, llevat que haja de ser considerat com a infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

o) L'incompliment de les obligacions de servici públic, segons el que establix el títol III, llevat que haja de considerar-se com a infracció molt greu, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

p) L'incompliment pels operadors de les condicions per a la prestació de servicis o l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques.

q) Qualsevol altre incompliment greu de les obligacions dels operadors explotadors de xarxes o prestadors de servicis de comunicacions electròniques o dels seus usuaris, previst en les lleis vigents, llevat que haja de ser considerat com a infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

r) La vulneració dels drets previstos per l'article 38.3, llevat que haja de ser reconeguda com a infracció molt greu. Queda exceptuat el dret previst pel paràgraf h), la infracció del qual serà regida pel règim sancionador previst per la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i Comerç Electrònic.

Article 55. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus:

a) La producció de qualsevol tipus d'emissió radioelèctrica no autoritzada, llevat que haja de ser considerada com a infracció greu o molt greu.

b) La mera producció d'interferències quan no haja de ser considerada com a infracció greu o molt greu.

c) Mancar dels preceptius quadres de tarifes o de preus quan la seua exhibició siga exigida per la normativa vigent.

d) No facilitar les dades requerides per l'Administració o retardar injustificadament la seua aportació quan resulte exigible de conformitat amb el que preveu la normativa reguladora de les comunicacions electròniques.

e) Qualsevol altre incompliment de les obligacions imposades a operadors de xarxes o de servicis de comunicacions electròniques o dels seus usuaris, previst en les lleis vigents, llevat que haja de ser considerat com a infracció greu o molt greu, de conformitat amb el que disposen els articles anteriors.

Article 56. *Sancions.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions imposaran, en l'àmbit de les seues respectives competències, les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus tipificades en els paràgrafs q) i r) de l'article 53 s'imposarà a l'infractor una multa per un import no inferior al tant, ni superior al quintuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció. En el cas que no resulte possible aplicar este criteri o que de la seua aplicació resulte una quantitat inferior a la major de les que s'indiquen a continuació, esta última constituirà el límit de l'import de la sanció pecuniària. A estos efectes, es consideraran les quantitats següents: l'u per cent dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici en

la branca d'activitat afectada o, en cas d'inexistència d'estos, en l'exercici actual: el cinc per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 20 milions d'euros.

b) Per la comissió de les altres infraccions molt greus s'imposarà a l'infractor una multa per un import no inferior al tant, ni superior al quíntuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció. En el cas que no resulte possible aplicar este criteri, el límit màxim de la sanció serà de dos milions d'euros.

Les infraccions molt greus, segons les seues circumstàncies, podran donar lloc a la inhabilitació que pot arribar fins a cinc anys de l'operador per a l'explotació de xàrcies o la prestació de servicis de comunicacions electròniques.

c) Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà a l'infractor una multa per un import que pot arribar fins al doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions que constituïsquen aquelles o, en el cas que no resulte aplicable este criteri, el límit màxim de la sanció serà de 500.000 euros.

Les infraccions greus, segons les seues circumstàncies, podran comportar amonestació pública, amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado» i en dos periòdics de difusió nacional, una vegada que la resolució sancionadora tinga caràcter ferm.

d) Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà a l'infractor una multa per un import que pot arribar fins a 30.000 euros.

Les infraccions lleus, segons les seues circumstàncies, podran comportar una amonestació privada.

2. En tot cas, la quantia de la sanció que s'impose, dins dels límits indicats, s'haurà de graduar tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, el següent:

- a) La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte a qui se sanciona.
- b) La repercussió social de les infraccions.
- c) El benefici que haja reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.
- d) El dany causat.

A més, per a la fixació de la sanció es tindrà en compte la situació econòmica de l'infractor, derivada del seu patrimoni, dels seus ingressos, de les seues càrregues familiars i de les altres circumstàncies personals que acredite que l'afecten.

L'infractor estarà obligat, si és el cas, al pagament de les taxes que haja hagut de satisfer en el supòsit d'haver realitzat la notificació a què es referix l'article 6 o d'haver gaudit de títol per a la utilització del domini públic radioelèctric.

3. Sense perjuí del que estableix l'apartat 1 d'este article, el Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seues respectives competències, podran adoptar les mesures següents:

a) Les infraccions a què es referixen els articles 53 i 54 podran donar lloc a l'adopció de mesures cautelars que, de conformitat amb l'article 136 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu

Comú, podran consistir en el precintatge i, si és el cas, en la retirada del mercat dels equips o instal·lacions que haja emprat l'infractor per un termini màxim de sis mesos, i en l'orde de cessament immediat de l'activitat presumptament infractora, sent, si és el cas, aplicable el règim d'execució subsidiària previst en l'article 98 de la dita llei.

b) Quan l'infractor no tinga títol habilitant per a l'ocupació del domini públic o el seu equip no haja avaluat la seua conformitat, es mantindran les mesures cautelars previstes en el paràgraf anterior fins a la resolució del procediment o fins a l'avaluació de la conformitat.

c) Les sancions imposades per qualsevol de les infraccions compreses en els articles 53 i 54, quan es requereisca títol habilitant per a l'exercici de l'activitat realitzada per l'infractor, podran comportar, com a sanció accessòria, el precintatge o la confiscació dels equips o aparells o la clausura de les instal·lacions mentres no es dispose del referit títol.

d) Així mateix, podrà acordar-se, com a mesura d'assegurament de l'eficàcia de la resolució definitiva que es dicte, la suspensió provisional de l'eficàcia del títol i la clausura provisional de les instal·lacions, per un termini màxim de sis mesos.

4. A més de la sanció que corresponga imposar als infractors, quan es tracte d'una persona jurídica, es podrà imposar una multa que pot arribar fins a 60.000 euros als seus representants legals o a les persones que integren els òrgans directius que hagen intervingut en l'acord o decisió.

Queden excloses de la sanció aquelles persones que, formant part d'òrgans col·legiats d'administració, no hagen assistit a les reunions o hagen votat en contra o salvant el seu vot.

5. Les quanties assenyalades en este article podran ser actualitzades pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus de consum.

Article 57. *Prescripció.*

1. Les infraccions regulades en esta llei prescriuran, les molt greus, als tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, als sis mesos.

El termini de prescripció de les infraccions començarà a computar-se des del dia en què s'hagen comés. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador. El termini de prescripció tornarà a córrer si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

En el supòsit d'infracció continuada, la data inicial del còmput serà aquella en què deixe de realitzar-se l'activitat infractora o la de l'últim acte amb què la infracció es consumix. No obstant això, s'entendrà que persistix la infracció mentres els equips, els aparells o les instal·lacions objecte de l'expedient no es troben a disposició de l'Administració o quede constància fefaent de la seua impossibilitat d'ús.

2. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als tres anys; les imposades per faltes greus, als dos anys, i les imposades per faltes lleus, a l'any. El termini de prescripció de les sancions començarà a computar-se des de l'endemà d'aquell en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, tornant a córrer

el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 58. *Competències sancionadores.*

La competència sancionadora correspondrà:

a) A la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, quan es tracte d'infraccions molt greus tipificades en els paràgrafs q) a x) de l'article 53; infraccions greus tipificades en el paràgraf p) i, en l'àmbit material de la seua actuació, en el paràgraf q) de l'article 54, i infraccions lleus tipificades en el paràgraf d) de l'article 55, respecte dels requeriments per esta formulats. Dins de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la imposició de sancions correspondrà:

1r. Al Consell, respecte de les infraccions molt greus i greus.

2n. Al president, quant a les lleus.

b) A l'Agència de Protecció de Dades, quan es tracte de les infraccions molt greus compreses en el paràgraf z) de l'article 53 i de les infraccions greus previstes pel paràgraf r) de l'article 54.

c) Quan es tracte d'infraccions no incloses en els paràgrafs anteriors, i en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions correspondrà al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

L'exercici de la potestat sancionadora se subjectarà al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'actuació de les Administracions públiques. No obstant això, el termini màxim de duració del procediment serà d'un any i el termini d'al·legacions no tindrà una duració inferior a un mes.

Disposició addicional primera. *Limitacions i servituds.*

1. Les limitacions a la propietat i les servituds a què fa referència l'apartat 1 de l'article 32 d'esta llei podran afectar:

a) L'altura màxima dels edificis.

b) La distància mínima a què podran ubicar-se indústries i instal·lacions elèctriques d'alta tensió i línies fèrries electrificades.

c) La distància mínima a què podran instal·lar-se transmissors radioelèctrics.

2. Amb l'excepció de la normativa legal vigent aplicable a la defensa nacional i a la navegació aèria, no podran establir-se, per via reglamentària, limitacions a la propietat ni servituds que continguen condicions més oneroses que les següents:

a) Per a distàncies inferiors a 1.000 metres, l'angle sobre l'horitzontal amb què s'observe, des de la part superior de les antenes receptores de menor alçada de l'estació, el punt més elevat d'un edifici serà com a màxim de tres graus.

b) La màxima limitació exigible de separació entre una indústria o una línia elèctrica d'alta tensió o de ferrocarril i qualsevol de les antenes receptores de l'estació serà de 1.000 metres.

La instal·lació de transmissors radioelèctrics en les proximitats de l'estació es realitzarà amb les limitacions següents:

Gamma de freqüències	Potència radiada aparent del transmissor en direcció a la instal·lació a protegir — Quilovats	Màxima limitació exigible de separació entre instal·lacions a protegir i antena del transmissor — Quilòmetres
f < 30 MHz	0,01 < P < 1 1 < P < 10 P > 10	2 10 20
f > 30 MHz	0,01 < P < 1 1 < P < 10 P > 10	1 2 5

3. Les limitacions d'intensitat de camp elèctric seran exigides per a aquelles instal·lacions els equips de les quals tinguen una alta sensibilitat. S'entén que utilitzen equips d'alta sensibilitat les instal·lacions dedicades a la investigació. Per a les instal·lacions de radioastronomia i astrofísica, estes limitacions seran les següents:

a) Les estacions dedicades a l'observació radioastronòmica, en cada una de les bandes de freqüència que es troben atribuïdes al servici de radioastronomia de conformitat amb el quadro nacional d'atribució de freqüències, estaran protegides contra la interferència perjudicial pels nivells d'intensitat de camp que s'indiquen a continuació:

- 34,2 dB (µV/m) en la banda 1400 a 1427 MHz.
- 35,2 dB (µV/m) en la banda 1610,6 a 1613,8 MHz.
- 35,2 dB (µV/m) en la banda 1660 a 1670 MHz.
- 31,2 dB (µV/m) en la banda 2690 a 2700 MHz.
- 25,2 dB (µV/m) en la banda 4990 a 5000 MHz.
- 14,2 dB (µV/m) en la banda 10,6 a 10,7 GHz.
- 10,2 dB (µV/m) en la banda 15,35 a 15,4 GHz.
- 2,2 dB (µV/m) en la banda 22,21 a 22,5 GHz.
- 1,2 dB (µV/m) en la banda 23,6 a 24 GHz.
- 4,8 dB (µV/m) en la banda 31,3 a 31,8 GHz.
- 8,8 dB (µV/m) en la banda 42,5 a 43,5 GHz.
- 20,8 dB (µV/m) en la banda 86 a 92 GHz.

b) Per a la protecció de les instal·lacions d'observatori d'astrofísica, la limitació de la intensitat de camp elèctric, en qualsevol freqüència, serà de 88,8 dB (µV/m) en la ubicació de l'observatori.

4. Per a un millor aprofitament de l'espectre radioelèctric, l'Administració podrà imposar, en les instal·lacions, la utilització d'aquells elements tècnics que milloren la compatibilitat radioelèctrica entre estacions.

Disposició addicional segona. *Significat dels termes emprats per esta llei.*

A l'efecte d'esta llei, els termes definits en l'annex II tindran el significat que se'ls hi assigna.

Disposició addicional tercera. *Aplicació de la legislació reguladora de les infraestructures comunes en els edificis, i de la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre.*

La legislació que regule les infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als servicis de telecomunicació mantindrà la seua vigència i no quedarà afectada per l'entrada en vigor d'esta llei.

El mateix ocorrerà amb la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'orde social.

Disposició addicional quarta. Informació confidencial.

Les entitats que aporten a alguna Autoritat Nacional de Reglamentació dades o informacions de qualsevol tipus en ocasió de l'exercici de les seues funcions podran indicar, de manera justificada, quina part d'allò que s'ha aportat consideren de transcendència comercial o industrial, la difusió de les quals podria perjudicar-los, a l'efecte que siga declarada la seua confidencialitat respecte de qualssevol persones o entitats que no siguen part d'alguna Autoritat Nacional de Reglamentació. Cada Autoritat Nacional de Reglamentació haurà de decidir, de manera motivada i a través de les resolucions oportunes, sobre la informació que, segons la legislació vigent, estiga exceptuada del secret comercial o industrial i sobre l'emparada per la confidencialitat.

Disposició addicional quinta. El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació.

1. El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, presidit pel ministre de Ciència i Tecnologia o per la persona en qui delegue, és un òrgan assessor del Govern en matèria de telecomunicacions i societat de la informació.

2. Les funcions del Consell seran d'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives a les telecomunicacions i a la societat de la informació, sense perjudi de les competències que corresponguen als òrgans col·legiats interministerials amb competències d'informe al Govern en matèria de política informàtica. Li correspondrà, igualment, informar sobre els assumptes que el Govern determine o sobre els quals, per pròpia iniciativa, jutge convenient. L'informe del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació equivaldrà a l'audiència a què es referix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

El Govern, mitjançant un reial decret, establirà la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, els membres del qual representaran l'Administració General de l'Estat, les Administracions autonòmiques, l'Administració local a través de les seues associacions o federacions més representatives, els usuaris, incloent-hi en tot cas els discapacitats a través de les seues organitzacions més representatives, els operadors que presten servicis o exploten xarxes públiques de comunicacions electròniques, els prestadors de servicis de la societat de la informació, les indústries fabricants d'equips de telecomunicacions i de la societat de la informació i els sindicats més representatius del sector.

Disposició addicional sexta. Multes coercitives.

Per a assegurar el compliment de les resolucions que dicten, l'Administració General de l'Estat o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podran imposar multes coercitives per un import diari de 100 fins a 10.000 euros, en els termes previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Les multes coercitives seran independents de les sancions que puguen imposar-se amb este caràcter i compatibles amb estes.

L'import de les multes coercitives previstes en esta disposició s'haurà d'ingressar en el Tresor Públic.

Disposició addicional setètima. Obligacions en matèria d'accés condicional, accés a determinats servicis de radiodifusió i televisió, televisió de format ample i obligacions de transmissió.

1. Per mitjà de reglament seran regulades les condicions aplicables als operadors de xarxes públiques de comunicacions electròniques en matèria d'accés condicional als servicis de televisió i ràdio digitals difosos als telespectadors i oients, amb independència del mitjà de transmissió utilitzat. Així mateix, serà regulat, mitjançant un reial decret, el procediment de revisió de les dites condicions per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en cas que l'operador obligat ja no tinga poder significatiu en el mercat en qüestió.

2. En la mesura que siga necessari per a garantir l'accés dels usuaris finals a determinats servicis digitals de radiodifusió i televisió, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions podrà imposar, en la forma i per als servicis que siguen determinats reglamentàriament pel Govern, obligacions als operadors que disposen d'interfícies de programa d'aplicacions (API) i guies electròniques de programació (EPG) perquè faciliten l'accés a estos recursos en condicions raonables, justes i no discriminatòries.

3. Les xarxes públiques de comunicacions electròniques utilitzades per a la distribució de servicis de televisió digital hauran de disposar de capacitat per a distribuir programes i servicis de televisió de format ample. Els operadors de les dites xarxes que reben programes o servicis de televisió de format ample per a la posterior distribució d'estes estaran obligats a mantindre este format.

4. Per mitjà de reglament aprovat pel Govern podran ser imposades, com a obligacions de servici públic, exigències raonables de transmissió de determinats canals i servicis de programes de ràdio i televisió als operadors que exploten xarxes de comunicacions electròniques utilitzades per a la distribució de programes de ràdio o televisió al públic, si un nombre significatiu d'usuaris finals de les dites xarxes les utilitza com a mitjà principal de recepció de programes de ràdio i televisió, quan resulte necessari per a aconseguir objectius d'interés general clarament definits i de forma proporcionada, transparent i periòdicament revisable.

Disposició addicional octava. Mecanisme de consulta.

Les mesures adoptades per una Autoritat Nacional de Reglamentació d'acord amb els articles 10, 13, 19 i amb la disposició addicional setètima d'esta llei i de la seua normativa de desplegament s'hauran de sotmetre al mecanisme de consulta establert en l'article 7 de la Directiva 2002/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i dels servicis de comunicacions electròniques (Directiva marc) i les normes dictades a este efecte en el seu desplegament per la Comissió Europea.

Disposició addicional novena. Protecció de dades personals.

No serà necessari el consentiment de l'interessat per a la comunicació de dades personals necessària per al compliment del que preveuen els articles 7 i 38.6 d'esta llei.

Disposició addicional deu. *Servicis de difusió per cable.*

Els servicis de difusió de ràdio i televisió per cable es prestaran en règim de lliure competència, en les condicions que establisca el Govern per mitjà de reglament. Per a la seua prestació en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma serà preceptiva la prèvia obtenció d'una autorització administrativa estatal i la seua inscripció en el registre que a este efecte es portarà en la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Els operadors l'àmbit territorial d'actuació dels quals no excedisca del corresponent al d'una comunitat autònoma hauran de sol·licitar l'autorització a l'òrgan competent d'esta. Les dites autoritzacions s'hauran d'inscriure en els registres establits a este efecte per cada comunitat autònoma. Estes inscripcions hauran de comunicar-se al registre de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a l'efecte merament informatius.

El reglament dels servicis de difusió de ràdio i televisió establirà les obligacions dels titulars de les autoritzacions i, en particular, les relatives a:

- a) Distribució de programes de titularitat de programadors independents.
- b) Compliment de la legislació aplicable en matèria de continguts dels servicis de ràdio i televisió.

Disposició addicional onze.

El Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà requerir als sol·licitants dels informes a què es referix l'apartat 4 de l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, l'aportació d'un informe de qualificació de les activitats i de la identificació dels gastos i les inversions associats en investigació i desenvolupament o innovació realitzats per entitats degudament acreditades en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Disposició addicional dotze. *Desplegament d'infraestructures de radiocomunicació.*

En el marc del que preveu l'apartat 7 de l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, es crearà un òrgan de cooperació amb participació de les comunitats autònomes per a impulsar, salvaguardant les competències de totes les administracions implicades, el desplegament de les infraestructures de radiocomunicació, en especial les xarxes de telefonia mòbil i fixa sense fil, d'acord amb els principis de seguretat de les instal·lacions, dels usuaris i del públic en general, la màxima qualitat del servici, la protecció del medi ambient i la disciplina urbanística. A estos efectes, i d'acord amb el que preveu l'apartat 8 de l'esmentat article 5 de la Llei 30/1992, l'associació de les entitats locals d'àmbit estatal amb major implantació podrà ser invitada a assistir a les reunions de l'esmentat òrgan de cooperació.

Disposició transitòria primera. *Drets reconeguts i títols atorgats abans de l'entrada en vigor d'esta llei.*

Respecte de les normes en vigor en el moment d'aprovació d'esta llei i dels drets reconeguts i els títols atorgats a l'empara d'aquelles, caldrà aplicar el següent:

1. Les normes dictades en desplegament del títol II de la Llei General de Telecomunicacions en relació amb les autoritzacions i llicències individuals continuaran vigents en allò que no s'oposen a esta llei, fins que s'aprove la normativa de desplegament prevista en l'article 8.

2. Respecte dels títols actualment existents caldrà aplicar les normes següents:

a) Queden extingits des de l'entrada en vigor d'esta llei tots els títols habilitants atorgats per a l'explotació de xàrcies i la prestació de servicis de telecomunicacions; els titulars queden habilitats per a la prestació de servicis o l'explotació de xàrcies de comunicacions electròniques, sempre que reunisquen els requisits establits en el paràgraf primer de l'article 6.1 d'esta llei.

L'extinció del títol no implicarà la d'altres que hi estiguen vinculats, entre altres, aquells que li atorguen drets d'ús del domini públic radioelèctric, de numeració o d'ocupació de la propietat pública o privada.

En particular, queden extingits els títols següents:

Les autoritzacions generals i provisionals.

Les llicències individuals.

Les concessions administratives per a la prestació de servicis de telecomunicacions pendents de transformació a l'entrada en vigor d'esta llei.

No obstant l'anterior, continuaran sent exigibles les condicions aplicables de conformitat amb els seus antics títols i la normativa anterior vigent fins que es desplegue el reglament a què es referix l'article 8 de la llei quan no siguen incompatibles amb les condicions que, segons la Directiva 2002/20/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques, poden associar-se a una autorització general. En el cas de llicències individuals atorgades amb limitació de nombre, les condicions lligades a la llicència extinta s'entendran afectes a la concessió demanial resultant de la transformació prevista en l'apartat 8.d) d'esta disposició transitòria.

Fins que no es desplegue reglamentàriament el títol II d'esta llei, aquelles persones físiques o jurídiques que, reunint els requisits establits en l'article 6 d'esta llei, notifiquen a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la seua intenció de prestar servicis o explotar xàrcies de comunicacions electròniques, o hagen sol·licitat una autorització o llicència de conformitat amb el règim anterior sense haver obtingut encara el corresponent títol, podran iniciar la prestació de l'activitat en els termes establits en la normativa anterior, en allò que no s'opose a esta llei.

b) Els actuals registres especials de titulars d'autoritzacions generals i de titulars de llicències individuals i, en general, tots els que continguin inscripcions de qualsevol altre títol o titulars d'habilitacions per a prestar servicis de telecomunicacions que s'extingisquen com a conseqüència de l'entrada en vigor d'esta llei es continuaran portant en els termes que s'indiquen en el paràgraf següent fins no es desplegue reglamentàriament el Registre d'operadors a què es referix l'article 7 d'esta llei.

A l'efecte previst en el paràgraf anterior, totes les inscripcions contingudes en els actuals registres es consideraran inscripcions de persones físiques o jurídiques habilitades per a explotar xàrcies o prestar servicis de comunicacions electròniques, sempre que estes reunisquen els requisits establits en l'article 6 d'esta llei.

El Registre de titulars d'autoritzacions generals seguirà vigent per a la inscripció de les persones físiques

o jurídiques que presenten notificacions a l'empara de l'article 6 d'esta llei fins a la posada en funcionament del nou registre, i incorporarà, a més, la inscripció de les persones físiques o jurídiques que exploten xàrcies o presten servicis de comunicacions electròniques que, de conformitat amb la normativa anterior, no siguen susceptibles d'inscripció.

c) Les llicències per a autoprestació amb concessió demanial annexa de domini públic radioelèctric es transformaran en una autorització administrativa d'ús privatiu de domini públic radioelèctric, i mantindran el termini de duració que els corresponga fins a la finalització del títol que es transforma. Els òrgans competents en gestió de l'espectre radioelèctric procediran d'ofici a efectuar les corresponents modificacions en els títols per a anul·lar la llicència per a autoprestació.

A les concessions de servicis portadors i finals de telecomunicacions o de telecomunicacions mòbils pendents de transformar de les previstes en la disposició transitòria primera, apartat 6, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, se'ls aplicarà el que es preveu respecte de les llicències individuals de tipus B i C que mantinguen drets d'ocupació de domini públic i de la propietat privada i obligacions de servici públic.

3. Els mercats de referència actualment existents, els operadors dominants en estos mercats i les obligacions que tenen imposades els dits operadors continuaran en vigor fins que, en els termes fixats en el títol II, es fixen els nous mercats de referència, les empreses de poder significatiu en estos mercats i les seues obligacions.

El Reglament de desplegament de la Llei General de Telecomunicacions actualment en vigor quant a interconnexió i accés a les xàrcies públiques i numeració continuarà en vigor fins que s'aproven les noves normes que despleguen el títol II d'esta llei.

Així mateix, les normes legals i reglamentàries, així com els acords de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics en matèria de regulació i fixació de preus dels servicis de telecomunicacions, continuaran en vigor fins que es fixen, en els termes establits en el paràgraf primer, els mercats de referència, els operadors de poder significatiu en estos mercats i les obligacions que s'apliquen en cada un dels dits mercats als operadors amb poder significatiu en estos.

4. Tant el Pla Nacional de Numeració per als Servicis de Telecomunicacions, aprovat per Acord del Consell de Ministres de 14 de novembre de 1997, com el Reial Decret 225/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de procediment d'assignació i reserva de numeració de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, així com les altres normes vigents en matèria de numeració, continuaran en vigor fins no se'n dicten de noves que les substituïsquen.

5. Fins que s'aprove el reglament que substituïska a l'actualment en vigor quant al servici universal i a les altres obligacions de servici públic, continuarà en vigor en allò que no s'opose a esta llei tant el que preveu l'article 37.a) de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, com el que disposa este reglament.

En especial, el reglament que substituïska l'anteriorment mencionat haurà de regular la forma en què s'efectuarà la transició en:

La designació de l'operador o operadors per a la prestació del servici universal en aplicació dels nous procediments previstos en l'article 23.

El pas de l'aplicació del concepte de servici universal de la Llei General de Telecomunicacions al nou concepte de l'article 22.

En tot cas, seguiran en vigor fins a l'aprovació del nou reglament les normes dictades a l'empara de la Llei General de Telecomunicacions que regulen els drets dels consumidors i usuaris, les infraestructures comunes de telecomunicacions, així com la resta de disposicions reglamentàries en desplegament del títol III de la dita llei.

6. En relació amb els drets d'ocupació de la propietat pública o privada, des de l'entrada en vigor d'esta llei serà de plena aplicació el que disposa en esta i, a estos efectes, les Administracions a què es referix el capítol II del títol III no podran fundar la denegació de drets d'ocupació del domini públic o privat, sinó en l'aplicació de les normes a què es fa referència en este capítol que hagen aprovat. Així mateix, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions haurà d'haver posat en funcionament en este termini el sistema previst en l'article 31.

7. Les normes actualment vigents en les matèries que despleguen el títol IV d'esta llei continuaran en vigor.

8. En relació amb la normativa vigent abans de l'entrada en vigor d'esta llei sobre l'ús del domini públic radioelèctric, s'aplicarà el següent:

a) Les normes en vigor sobre el domini públic radioelèctric en el moment d'aprovació d'esta llei, tant els reglaments com els plans d'atribució de freqüències, continuaran en vigor, amb les excepcions que s'establixen en els paràgrafs següents.

b) L'ús especial del domini públic radioelèctric continuarà regint-se per la normativa vigent en el moment de la publicació d'esta llei en tot el que no s'opose a esta. En particular, pel que fa a l'ús de l'espectre radioelèctric corresponent a les bandes assignades als radioaficionats i a la banda ciutadana, mantindran la seua validesa els títols habilitants anteriorment existents; poden atorgar-se, en les mateixes condicions, nous títols fins no es dicte la normativa que substituïska l'actualment en vigor.

Les autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, una vegada finalitze el període de validesa de les atorgades abans de l'entrada en vigor d'esta llei, es transformaran en el títol que corresponga en les condicions previstes en el títol V.

c) El dret a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric sense limitació de nombre es transformarà de la manera següent:

El dret d'ús privatiu de domini públic radioelèctric per a autoprestació es transformarà en autorització administrativa de dret d'ús privatiu; mantindrà la validesa, a estos efectes, la concessió demanial atorgada afecta a una llicència individual fins a la finalització del termini pel qual va ser atorgada, amb els mateixos drets i obligacions, en allò que no s'opose a esta llei. A estos efectes, es considerarà la dita concessió demanial independent de qualsevol llicència individual.

Les concessions d'ús privatiu del domini públic radioelèctric sense limitació de nombre per a prestació de servicis a tercers continuaran mantenint la seua validesa en els termes en què es troben atorgades en l'actualitat.

d) Els títols habilitants per a l'exercici del dret d'ús privatiu de domini públic radioelèctric amb limitació de nombre continuaran mantenint la seua validesa en els

termes en què es troben atorgats en l'actualitat, fins que s'aprove el reglament a què es referix l'article 44, havent de transformar-se, amb posterioritat, en una concessió demanial en els termes que s'establisquen en l'esmentat reglament.

9. En relació amb les taxes de telecomunicacions, i fins que s'aproven i entren en vigor les normes de desplegament del títol VII, continuaran aplicant-se les disposicions vigents que establixen tant les taxes com els procediments de recaptació d'estes en matèria de telecomunicacions, sense perjudi del que establix la disposició transitòria quinta d'esta llei i el seu annex I.

No obstant el que establix el paràgraf anterior, fins que s'aproven i entren en vigor les normes de desplegament del títol VII, continuaran vigents les taxes següents:

a) La taxa per l'ús especial del domini públic radioelèctric, prevista en l'article 73.4 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.

b) El concepte de la taxa de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, establert per la tramitació i atorgament de llicències individuals per a ús de xàrcies i servicis en règim d'autoprestació.

Al contrari, fins que s'aproven i entren en vigor les normes de desplegament del títol VII, no resultaran exigibles els següents conceptes de les taxes previstes en l'apartat 4 de l'annex I d'esta llei:

a) El concepte relatiu a la taxa per la tramitació d'autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, i

b) El concepte relatiu a la taxa per la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric.

Les competències de gestió i recaptació en període voluntari atribuïdes per esta llei a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions seran exercitades pels òrgans actualment competents del Ministeri de Ciència i Tecnologia fins que no es produïska l'efectiva constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, de conformitat amb el que disposa l'apartat 13 de l'article 47 d'esta llei, i s'aproven i entren en vigor les normes de desplegament del títol VII relatives a les taxes afectades.

Les referències fetes en la normativa de desplegament de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, als tipus d'infraccions previstes en la dita llei s'entendran fetes als equivalents d'esta llei.

10. Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei continuaran tramitant-se de conformitat amb la normativa anteriorment vigent fins a l'aprovació de les disposicions reglamentàries corresponents; a partir d'esta data han de continuar-se els procediments en curs, de conformitat amb el que disposa esta llei i en especial amb que disposen els apartats anteriors; caldrà convalidar, si és el cas, les actuacions ja realitzades.

Disposició transitòria segona. *Prestació del servici universal.*

Durant el període transitori previst en l'apartat cinc de la disposició transitòria primera, la prestació del servici universal en l'àmbit definit per la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, continuarà corresponent a Telefónica de España, SAU. Una vegada aprovat el reglament previst en el dit apartat, caldrà ajustar-se a allò que este disposa.

Disposició transitòria tercera. *Fixació de preus.*

Durant el període transitori previst en l'apartat tres de la disposició transitòria primera, la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, amb un informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, podrà fixar, transitòriament, preus fixos, màxims i mínims, o els criteris per a la fixació i els mecanismes per al control d'estos, d'acord amb els costos reals de la prestació del servici i del grau de concurrència d'operadors en el mercat. Per a determinar l'esmentat grau de concurrència, caldrà analitzar la situació pròpia de cada un dels distintos servicis, de tal manera que es garantisca la concurrència, el control de les situacions d'abús de posició dominant i l'accés a aquells de tots els ciutadans a preus assequibles. A estos efectes, els operadors que exploten xàrcies o presten servicis estaran obligats a subministrar informació detallada sobre els seus costos, atenent els criteris i condicions que es fixen reglamentàriament. En tot cas, la dita informació haurà de ser rellevant als fins de la regulació dels preus i, així mateix, haurà de subministrar-se acompanyada d'un informe de conformitat emés per una empresa auditora independent.

Disposició transitòria quarta. *Prestació de determinats servicis a què es referix l'article 25.*

Fins que no es desplegue el que disposa l'article 25 d'esta llei, la Societat Estatal Correus i Telègrafs, SA, prestarà directament els servicis de tèlex, telegràfics i altres de característiques semblants, als quals es referix l'article 25.2 d'esta llei, ajustant-se, si és el cas, a allò que preveja el reglament previst en l'apartat 3 d'este article.

Així mateix, s'encomana a la Direcció General de la Marina Mercant la prestació dels servicis de seguretat de la vida humana en el mar subsumibles dins de l'article 25.1.

Disposició transitòria quinta. *Règim transitori per a la fixació de les taxes establides en l'annex I d'esta llei.*

Fins que es fixen, de conformitat amb el que establix la legislació específica sobre taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic, els valors a què es referixen els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'annex I d'esta llei, s'aplicarà el següent:

L'import de la taxa anual que, de conformitat amb l'apartat 1, els operadors han de satisfer per la prestació de servicis a tercers serà el resultat d'aplicar el tipus de l'1,5 per mil a la xifra dels ingressos bruts d'explotació que obtinguen aquells.

El valor de cada número per a la fixació de la taxa per numeració, a què es referix l'apartat 2, serà de 0,03 euros.

Fins que es fixe l'import de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, a què es referix l'apartat 3, continuarà aplicant-se el que establix la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

L'import mínim que cal ingressar en concepte de taxa per reserva del domini públic radioelèctric, previst en l'apartat 3.3 de l'annex I, es fixa inicialment en 100 euros.

Les autoritzacions per a l'ús especial del domini públic radioelèctric transformades de conformitat amb l'apartat huit.b) de la disposició transitòria primera no

estaran subjectes al pagament de la taxa per reserva d'este domini.

Fins que es fixen les quanties de la taxa prevista en l'apartat 4, caldrà aplicar-hi les següents:

a) Per l'expedició de certificats registrals i de presentació de projecte tècnic i del certificat o butlletí d'instal·lació, 37 euros.

b) Per l'expedició de certificats de compliment d'especificacions tècniques, 292 euros.

c) Per cada acte d'inspecció o comprovació tècnica efectuat, 307 euros.

d) Per la tramitació de l'autorització o concessió demanial per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric, 62 euros.

e) Per la tramitació de l'autorització d'ús especial del domini públic radioelèctric, 180 euros per estació d'aficionat, i 100 euros per estació de banda ciutadana.

f) Per la presentació als exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 20 euros.

g) Per l'expedició del diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 12 euros.

h) Per inscripció en el registre d'instal·ladors, 91 euros.

i) Per la sol·licitud i emissió del dictamen tècnic d'avaluació de la conformitat d'equips i aparells de telecomunicació, 301 euros.

A partir de l'entrada en vigor d'esta llei, la reserva per a ús privatiu de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric estarà subjecta a la taxa per reserva del domini públic radioelèctric de conformitat amb la regulació establida en esta, amb independència del moment en què s'atorgaren els títols habilitants que van donar dret a la dita reserva i de la duració d'estos.

Disposició transitòria sexta. Règim transitori de les obligacions en matèria de televisió.

1. Continuaran sent aplicables les disposicions sobre el sistema de garantia de cobertura dels servicis suport dels servicis de televisió, establert actualment en l'Orde de 9 de març de 2000, per la qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, quant a l'ús del domini públic radioelèctric, fins que no es mantinguen, modifiquen o eliminen, a través del procediment de fixació de mercats de referència i poder significatiu en el mercat amb obligacions als operadors que es designen establert en esta llei o s'imposen, si és el cas, les corresponents obligacions de servici públic.

2. Igualment continuarán sent aplicables les obligacions contingudes en la Llei 17/1997, de 3 de maig, per la qual s'incorpora al dret espanyol la Directiva 95/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió i s'aproven mesures addicionals per a la liberalització del sector, modificada pel Reial Decret Llei 16/1997, de 13 de setembre, fins que no es despleguen reglamentàriament els apartats 1 i 2 de la disposició addicional sèptima d'esta llei.

El que disposen els dos apartats anteriors no perjudica la possibilitat de transformar les obligacions referides en estos en altres obligacions de servici públic de conformitat amb l'article 25 d'esta llei.

3. Així mateix, continuarán sent aplicables les obligacions de transmissió establides en els paràgrafs e), f) i g) de l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 42/1995, de 22

de desembre, de les Telecomunicacions per Cable, fins que no siguin suprimides, modificades o substituïdes de conformitat amb el que disposa l'apartat 4 de la disposició addicional sèptima d'esta llei.

Disposició transitòria sèptima. Presentació de la comptabilitat de costos.

Durant el període transitori previst en l'apartat 3 de la disposició transitòria primera caldrà aplicar el següent:

a) Els operadors que presten el servici telefònic disponible al públic fix o de línies susceptibles d'arrendament, que tinguen la consideració d'operador de poder significatiu en el mercat, hauran de presentar als Ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, abans del 31 de juliol de cada any, els resultats del sistema de comptabilitat de costos de l'últim exercici tancat i de l'immediatament anterior, corresponents a les àrees de negoci dels servicis telefònics fixos, de línies susceptibles d'arrendament i d'accés i interconnexió, prestats en el territori espanyol, així com els de prestació del servici universal de telecomunicacions, amb el grau de detall que permeta conèixer els costos totals i unitaris de cada un dels servicis, d'acord amb els principis, els criteris i les condicions per al desenrotllament del sistema de comptabilitat de costos aprovats per la dita Comissió.

b) Així mateix, els operadors que, encara que no tinguen la consideració d'operadors de poder significatiu en el mercat, tinguen obligacions de prestació del servici universal de comunicacions electròniques hauran de presentar els resultats del sistema de comptabilitat de costos per la prestació d'este servici, en les mateixes condicions i dates referides en el paràgraf anterior.

c) Els operadors de telefonia mòbil automàtica que tinguen la condició d'operadors de poder significatiu en el mercat nacional d'accés i interconnexió hauran de presentar als Ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, abans del 31 de juliol de cada any, els estats de costos que justifiquen els preus d'accés i interconnexió d'acord amb els principis, els criteris i les condicions per al desenrotllament del sistema de comptabilitat de costos aprovats per la dita Comissió. Estos estats de costos hauran de ser els corresponents a l'últim exercici tancat i a l'immediatament anterior i hauran de presentar-se auditats externament.

L'anàlisi dels esmentats costos a efectes dels paràgrafs anteriors, així com la seua incidència sobre l'estructura sectorial, l'hauran de dur a terme els Ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia, amb l'assistència de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Disposició transitòria octava. Competències de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en matèria de foment de la competència en els mercats dels servicis audiovisuals.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions continuarà exercint les funcions en matèria de foment de la competència en els mercats dels servicis audiovisuals que li atribueix la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de Liberalització de les Telecomunicacions, en els termes previstos en esta, fins que no entre en vigor la nova legislació del sector audiovisual.

Disposició transitòria novena. *Resolució de procediments sancionadors per l'enviament no autoritzat de comunicacions comercials per correu electrònic iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei.*

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació del Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà resoldre de conformitat amb la regulació vigent de la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic a l'entrada en vigor d'esta llei, els procediments sancionadors per l'enviament no autoritzat de comunicacions comercials per correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents iniciats a l'empara de la dita llei, que no hagen conclòs a l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria deu. *Règim dels servicis de difusió per cable.*

Els títols habilitants atorgats per als servicis de difusió de ràdio i televisió per cable i els que es troben en procés d'atorgament a l'empara de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de Telecomunicacions per Cable, seran transformats de manera immediata per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en la corresponent autorització administrativa. Si l'àmbit territorial d'actuació del servici no excedix del corresponent a una comunitat autònoma, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions hauran de comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma la transformació en autorització administrativa.

Fins que s'aprove el reglament a què es referix la disposició addicional deu d'esta llei, a les autoritzacions que resulten de la transformació prevista en el paràgraf anterior s'hi hauran d'aplicar els articles 10.1, 10.2 i 12 de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de Telecomunicacions per Cable.

No obstant el que disposa la disposició addicional deu, no s'atorgaran noves autoritzacions per a la prestació dels servicis de difusió per cable abans del 31 de desembre del 2009, llevat que el Govern a partir del 31 de desembre del 2005, després del dictamen raonat de la Comissió de Mercat de les Telecomunicacions relatiu a la situació global d'extensió de les xarxes de cable, considere convenient la modificació d'este terme.

Vençut el terme a què es referix l'article anterior, l'atorgament de les autoritzacions s'haurà de realitzar de conformitat amb el que s'establisca per reglament. S'hi hauran d'establir les condicions de prestació del servici, que seran aplicables tant als titulars previstos en el paràgraf anterior com als que obtinguen les autoritzacions mencionades en este.

Sense perjuí del que establixen els paràgrafs anteriors, podran atorgar-se noves autoritzacions per a la prestació dels servicis de difusió per cable abans de la data mencionada, una vegada que haja entrat en vigor el reglament previst per la disposició addicional deu, dins de l'àmbit de les demarcacions territorials constituïdes de conformitat amb la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de Telecomunicacions per Cable, en les quals hagen quedat deserts els concursos convocats a la seua empara.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sense perjuí del que disposen les disposicions transitòries d'esta llei, queden derogades les disposicions següents:

a) La Llei 12/1997, de 24 d'abril, de Liberalització de les Telecomunicacions.

b) La Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, excepte les seues disposicions addicional quinta, sexta i setima, i les seues disposicions transitòries sexta, setima i dotze.

c) La Llei 17/1997, de 3 de maig, per la qual s'incorpora al dret espanyol la Directiva 95/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió i s'aproven mesures addicionals per a la liberalització del sector, modificada pel Reial Decret Llei 16/1997, de 13 de setembre.

d) El Reial Decret Llei 16/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'adopten mesures per a combatre la inflació i facilitar un major grau de competència en les telecomunicacions, a excepció de l'article 6.

e) El capítol I del Reial Decret Llei 7/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents en el Sector de les Telecomunicacions.

f) La disposició addicional vint-i-tres de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Orde Social.

g) La Llei 42/1995, de 22 de desembre, de les Telecomunicacions per Cable, sense perjuí del que preveuen les disposicions transitòries sexta i deu d'esta llei.

h) Igualment, queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i Comerç Electrònic.*

U. Es modifica l'article 21 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21. *Prohibició de comunicacions comercials realitzades a través de correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents.*

1. Queda prohibit l'enviament de comunicacions publicitàries o promocionals per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent que prèviament no hagen sigut sol·licitades o expressament autoritzades pels destinataris d'estes.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'ha d'aplicar quan existisca una relació contractual prèvia, sempre que el prestador haja obtingut de forma lícita les dades de contacte del destinatari i les haja emprades per a l'enviament de comunicacions comercials referents a productes o servicis de la seua pròpia empresa que siguen semblants als que inicialment van ser objecte de contractació amb el client.

En tot cas, el prestador haurà d'oferir al destinatari la possibilitat d'oposar-se al tractament de les seues dades amb fins promocionals per mitjà d'un procediment senzill i gratuït, tant en el moment de recollida de les dades com en cada una de les comunicacions comercials que li dirigisca.»

Dos. Es modifica l'article 22 de la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, amb la redacció següent:

«Article 22. *Drets dels destinataris de servicis.*

1. El destinatari podrà revocar en qualsevol moment el consentiment prestat a la recepció de comunicacions comercials amb la simple notificació de la seua voluntat al remitent.

A este efecte, els prestadors de servicis hauran d'habilitar procediments senzills i gratuïts perquè els destinataris de servicis puguen revocar el consentiment que hagen prestat.

Així mateix, hauran de facilitar informació accessible per mitjans electrònics sobre estos procediments.

2. Quan els prestadors de servicis empen dispositius d'emmagatzemament i recuperació de dades en equips terminals, hauran d'informar els destinataris de manera clara i completa sobre la utilització i finalitat d'estos, i oferir-los la possibilitat de rebutjar el tractament de les dades per mitjà d'un procediment senzill i gratuït.

L'anterior no impedirà el possible emmagatzemament de dades o accés a estes a fi d'efectuar o facilitar tècnicament la transmissió d'una comunicació per una xarxa de comunicacions electròniques o, en la mesura que resulte estrictament necessari, per a la prestació d'un servici de la societat de la informació expressament sol·licitat pel destinatari.»

Tres. Es modifica l'article 38.3.b) de la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, que queda redactat de la manera següent:

«b) L'enviament massiu de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent, a destinataris que no hagen autoritzat la seua remissió o s'hagen oposat a esta o l'enviament, en el termini d'un any, de més de tres comunicacions comercials pels mitjans al·ludits a un mateix destinatari, quan este no haja sol·licitat o autoritzat la seua remissió o s'haja oposat a esta.»

Quatre. Es modifica l'article 38.4.d) de la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, que queda redactat de la manera següent:

«d) L'enviament de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent als destinataris que no hagen autoritzat la seua remissió o s'hi hagen oposat, quan no constituïska infracció greu.»

Cinc. Es modifica l'article 43.1 de la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, que queda redactat com seguix:

«1. La imposició de sancions per l'incompliment del que preveu esta llei correspondrà, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre de Ciència i Tecnologia i en el d'infraccions greus i lleus, al Secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

No obstant l'anterior, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents d'acord amb la matèria o entitat de què es tracte a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'esta llei correspon a l'òrgan que va dictar la resolució incomplida.

Igualment, correspon a l'Agència de Protecció de Dades la imposició de sancions per la comissió de les infraccions tipificades en els articles 38.3.b) i 38.4.d) d'esta llei.»

Sis. S'afeg una disposició addicional sexta a la Llei de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sexta. *Foment de la Societat de la Informació.*

El Ministeri de Ciència i Tecnologia, com a Departament de l'Administració General de l'Estat responsable de la proposta al Govern i de l'execució de les polítiques que promouen el desenvolupament a Espanya de la Societat de la Informació, la generació de valor afegit nacional i la consolidació d'una indústria nacional sòlida i eficient de productes, servicis i continguts de la Societat de la Informació, haurà de presentar al Govern, per a la seua aprovació, i a les Corts Generals un pla quadriennal per al desenvolupament de la Societat de la Informació i de convergència amb Europa amb objectius mesurables, estructurat a l'entorn d'accions concretes, amb mecanismes de seguiment efectius, que aborde de forma equilibrada tots els fronts d'actuació, que preveja diversos horitzons de maduració de les iniciatives i que asseure la cooperació i la coordinació del conjunt de les Administracions públiques.

Este pla haurà d'establir, així mateix, els objectius, les accions, els recursos i la periodificació del procés de convergència amb els països del nostre entorn comunitari en línia amb les decisions i recomanacions de la Unió Europea.

En este sentit, el pla haurà:

De potenciar decididament les iniciatives de formació i educació en les tecnologies de la informació per a estendre'n l'ús; especialment, en l'àmbit de l'educació, la cultura, la gestió de les empreses, el comerç electrònic i la sanitat.

D'aprofundir en la implantació del govern i l'administració electrònica per a incrementar el nivell de participació ciutadana i millorar el grau d'eficiència de les Administracions públiques.»

Disposició final segona. *Fonament constitucional.*

Esta llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva estatal en matèria de telecomunicacions, prevista en l'article 149.1.21a de la Constitució, excepte la disposició addicional deu i les disposicions transitòries octava i deu, que es dicten a l'empara de la competència estatal en matèria de mitjans de comunicació social, prevista per l'article 149.1.27a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Competències de desplegament.*

El Govern i el ministre de Ciència i Tecnologia, d'acord amb el que preveu esta llei i en l'àmbit de les seues respectives competències, podran dictar les normes reglamentàries que requerisquen el desplegament i l'aplicació d'esta llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX I

Taxes en matèria de telecomunicacions

1. Taxa general d'operadors

Sense perjudi de la contribució econòmica que puga imposar-se als operadors per al finançament del servei universal, d'acord amb el que estableix l'article 24 i en el títol III, tot operador estarà obligat a satisfer a l'Administració General de l'Estat i als seus organismes públics una taxa anual que no podrà excedir el dos per mil dels seus ingressos bruts d'explotació i que estarà destinada a sufragar els gastos que es generen, inclosos els de gestió, control i execució, per l'aplicació del règim jurídic establert en esta llei, per les autoritats nacionals de reglamentació a què es referix l'article 46.

A efectes d'allò que s'ha assenyalat en el paràgraf anterior, s'entén per ingressos bruts el conjunt d'ingressos que obtinga l'operador derivats de l'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei. A estos efectes, no es consideraran com a ingressos bruts els corresponents a serveis prestats per un operador l'import dels quals recapte dels usuaris a fi de remunerar els serveis d'operadors que exploten xarxes o presten serveis de comunicacions electròniques.

La taxa es meritara el 31 de desembre de cada any. No obstant això, si per causa imputable a l'operador, este perd l'habilitació per a actuar com a tal en data anterior al 31 de desembre, la taxa es meritara en la data en què esta circumstància es produísca.

A efectes del que disposa el paràgraf anterior, la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat establirà anualment el percentatge que cal aplicar sobre els ingressos bruts d'explotació que obtinga l'operador, amb el límit determinat en este apartat per a la fixació de l'import de la taxa, prenent en consideració la relació entre els ingressos del cobrament de la taxa i els gastos ocasionats pel funcionament de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

La diferència entre els ingressos pressupostats per este concepte i els realment obtinguts serà tinguda en compte a efectes de reduir o incrementar el percentatge que s'ha de fixar en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de l'any següent. Es prendrà com a objectiu aconseguir l'equilibri entre els ingressos per la taxa i els gastos derivats de l'esmentada activitat realitzada per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

No obstant això, en cas de ser reduït el percentatge en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat al límit de l'1,5 per mil de l'ingrés brut, el superàvit entre ingressos obtinguts i gastos, si n'hi ha, l'haurà d'ingressar la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, en els terminis i condicions que s'establisquen reglamentàriament, tenint en compte les seues necessitats de finançament.

2. Taxes per numeració telefònica

1. Constituïx el fet imposable de la taxa l'assignació per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions de blocs de numeració o de números a favor d'una o diverses persones o entitats.

Seràn subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques a les quals s'assignen els blocs de numeració o els números.

La taxa es meritara l'1 de gener de cada any, excepte la del període inicial, que es meritara en la data que es produísca l'assignació de blocs de numeració o de números.

El procediment per a la seua exacció serà establert per reglament. L'import de la dita exacció serà el resultat de multiplicar la quantitat de números assignats pel valor atorgat a cada número.

El valor de cada número podrà ser diferent, segons el nombre de dígitos i dels distintos serveis a què afecte i es fixarà anualment en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

A l'efecte d'esta taxa, s'entén que tots els números estan formats per nou dígitos. Quan s'assignen números amb menys dígitos, a l'efecte del càlcul de la quantia que s'ha de pagar en el concepte de taxa, caldrà considerar que s'estan assignant la totalitat dels números de nou dígitos que es puguen formar mantenint com a part inicial d'estos el número assignat.

2. No obstant el que s'ha disposat en l'epígraf anterior, en la fixació de l'import que s'ha de satisfer per esta taxa es podrà prendre en consideració el valor de mercat de l'ús del número assignat i la rendibilitat que d'este puga obtindre la persona o entitat beneficiària, de conformitat amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 17.

En este cas, en els supòsits de caràcter excepcional en què així estiga previst en el pla nacional de numeració telefònica o les seues disposicions de desplegament i en els termes que en aquell es fixen, amb base en l'especial valor de mercat de l'ús de determinats números, la quantia anual podrà substituir-se per la que resulte d'un procediment de licitació en què es fixarà un valor inicial de referència i el temps de duració de l'assignació. Si el valor d'adjudicació de la licitació resulta superior a este valor de referència, aquell constituirà l'import de la taxa.

3. Procedirà la devolució de l'import de la taxa per numeració que proporcionalment corresponga, quan es produísca la cancel·lació de l'assignació de recursos de numeració a petició de l'interessat, durant l'exercici anual que corresponga. Per a això, caldrà seguir el procediment reglamentàriament establert.

4. L'import dels ingressos obtinguts per esta taxa s'ingressarà en el Tresor Públic i es destinarà al finançament dels gastos que suporta l'Administració General de l'Estat en la gestió, el control i l'execució del règim jurídic establert en esta llei.

3. Taxa per reserva del domini públic radioelèctric

1. La reserva per a ús privatiu de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una o de diverses persones o entitats es gravarà amb una taxa anual, en els termes que s'establisquen en este apartat.

Per a la fixació de l'import que han de satisfer, en concepte d'esta taxa, els subjectes obligats, es tindrà en compte el valor de mercat de l'ús de la freqüència

reservada i la rendibilitat que d'este puga obtindre el beneficiari.

Per a la determinació de l'esmentat valor de mercat i de la possible rendibilitat obtinguda pel beneficiari de la reserva s'han de prendre en consideració, entre altres, els paràmetres següents:

- a) El grau d'utilització i congestió de les distintes bandes i en les distintes zones geogràfiques.
- b) El tipus de servici per al qual es pretén utilitzar la reserva i, en particular, si este comporta les obligacions de servici públic arrellegades en el títol III.
- c) La banda o subbanda de l'espectre que es reserve.
- d) Els equips i la tecnologia que s'empren.
- e) El valor econòmic derivat de l'ús o aprofitament del domini públic reservat.

2. L'import que s'ha de satisfer en concepte d'esta taxa és el resultat de dividir pel tipus de conversió previst en la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro, el resultat de multiplicar la quantitat d'unitats de reserva radioelèctrica del domini públic reservat pel valor que s'assigne a la unitat. En els territoris insulars, la superfície que s'ha d'aplicar per al càlcul de les unitats radioelèctriques que s'utilitzen per a la determinació de la taxa corresponent s'ha de calcular excloent-ne la cobertura no sol·licitada que s'estenga sobre la zona marítima. A l'efecte del que disposa este apartat, s'entén per unitat de reserva radioelèctrica un patró convencional de mesura, referit a l'ocupació potencial o real, durant el període d'un any, d'un ample de banda d'un quilohertz sobre un territori d'un quilòmetre quadrat.

3. La quantificació dels paràmetres anteriors serà determinada per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. La reducció del paràmetre indicat en el paràgraf b) de l'epígraf 1 d'este apartat de la taxa per reserva de domini públic radioelèctric serà del 75 per cent del valor d'este coeficient per a les xàrcies i servicis de comunicacions electròniques que comporten obligacions de servici públic dels articles 22 i 25, apartats 1 i 2, d'esta llei, o per al domini públic destinat a la prestació de servicis públics en gestió directa o indirecta per mitjà de concessió administrativa.

Així mateix, en la llei a què es referix el paràgraf anterior es fixarà:

- a) La fórmula per al càlcul del nombre d'unitats de reserva radioelèctrica dels distintes servicis radioelèctrics.
- b) Els tipus de servicis radioelèctrics.
- c) L'import mínim a ingressar en concepte de taxa per reserva del domini públic radioelèctric.

4. El pagament de la taxa haurà de ser realitzat pel titular de la reserva de domini públic radioelèctric. Les estacions merament receptores que no disposen de reserva radioelèctrica estaran excloses del pagament de la taxa. L'import de l'exacció serà ingressat en el Tresor Públic.

5. L'import de la taxa haurà de ser satisfet anualment. Es meritara inicialment el dia de l'atorgament del títol habilitant per a l'ús de demani i, posteriorment, el dia 1 de gener de cada any.

6. El procediment d'exacció serà establert per norma reglamentària. L'impagament de l'import de la taxa podrà motivar la suspensió o la pèrdua del dret a l'ocupació del domini públic radioelèctric.

7. Les Administracions públiques estaran exemptes del pagament d'esta taxa en els supòsits de reserva de freqüència del domini públic radioelèctric per a la prestació de servicis obligatoris d'interés general sense contrapartida econòmica directa o indirecta, com a taxes, preus públics o privats, ni altres ingressos derivats de la dita prestació, com ara els ingressos en concepte de publicitat. A este efecte, hauran de sol·licitar, fundadament, la dita exempció al Ministeri de Ciència i Tecnologia. Així mateix, no estaran subjectes al pagament els enllaços descendents de radiodifusió per satèl·lit, tant sonora com de televisió.

4. Taxes de telecomunicacions

1. La gestió necessària per a l'emissió de certificats registrals i de la presentació de projecte tècnic i del certificat o butlletí d'instal·lació que empara les infraestructures comunes de telecomunicacions en l'interior d'edificis, de compliment de les especificacions tècniques d'equips i aparells de telecomunicacions, així com l'emissió de dictàmens tècnics d'avaluació de la conformitat d'estos equips i aparells, les inscripcions en el registre d'instal·ladors de telecomunicació, les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que, amb caràcter obligatori, s'establisquen en esta llei o en altres disposicions amb rang legal, la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric i la tramitació d'autoritzacions d'ús especial d'este domini donaran dret a l'exacció de les taxes compensatòries del cost dels tràmits i actuacions necessàries, d'acord amb el que es disposa en els paràgrafs següents.

Així mateix, donarà dret a l'exacció de les corresponents taxes compensatòries, d'acord amb el que disposen els paràgrafs següents, la realització dels exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions de radioaficionats i l'expedició d'este.

2. Constituïx el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració dels servicis necessaris per a l'atorgament dels certificats corresponents, de l'emissió de dictàmens tècnics, les inscripcions en el registre d'instal·ladors de telecomunicació i la realització de les actuacions inspectores o de comprovació tècnica assenyalades en el número anterior, així com la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric i la tramitació d'autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, la realització dels exàmens d'operador d'estacions d'aficionat i l'expedició dels diplomes corresponents.

3. Seran subjectes passius de la taxa, segons els supòsits, la persona natural o jurídica que sol·licite la corresponent certificació o dictamen tècnic d'avaluació, la corresponent inscripció en el registre d'instal·ladors de telecomunicació, aquella a qui corresponga practicar les actuacions inspectores de caràcter obligatori o sol·licite la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric o la tramitació d'autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, i la que després de superar els exàmens per a l'obtenció del títol d'operador d'estacions d'aficionat, se li se li expedisca el corresponent diploma.

4. La quantia de la taxa s'establirà en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. La taxa es meritara en el moment de la sol·licitud corresponent. El rendiment

de la taxa s'ingressarà en el Tresor Públic o, si és el cas, en els comptes bancaris habilitats a este efecte, respectivament, per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions o per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions en els termes previstos en els articles 47 i 48 d'esta llei, en la forma que reglamentàriament es determine. Així mateix, reglamentàriament s'establirà la forma de liquidació de la taxa.

La realització de proves o assajos per a comprovar el compliment d'especificacions tècniques tindrà la consideració de preu públic quan aquelles puguin ser efectuades per l'interessat, opcionalment, en centres dependents de l'Administració de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, de l'Administració espanyola o en centres privats o aliens a aquelles, quan les dites proves siguin sol·licitades per l'interessat voluntàriament sense que la normativa en vigor l'obligue a fer-les.

5. Fins de les taxes, la gestió i recaptació d'estes en període voluntari, per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions i pel Ministeri de Ciència i Tecnologia.

1. A l'efecte del que disposa l'apartat 5 de l'article 49, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i l'Agència Estatal de Radiocomunicacions hauran de presentar, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, un compte anual dels ingressos generats per les taxes que recaptin, a l'empara de la competència de gestió recaptatòria que els atorguen els paràgrafs següents d'este apartat. La diferència, si és el cas, entre els ingressos obtinguts per la taxa general d'operadors i els gastos ocasionats per l'exercici de les seues activitats serà ingressat per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'annex I d'esta llei.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions gestionarà i recaptarà en període voluntari les taxes, que es regulen en els apartats 1 i 2 d'este annex, així com les de l'apartat 4 del mencionat annex I que són recaptades per la prestació de servicis que tinga encomanats la Comissió, d'acord amb el que preveu esta llei.

L'Agència Estatal de Radiocomunicacions gestionarà en període voluntari la taxa que regula en l'apartat 3, i gestionarà i recaptarà en període voluntari les taxes previstes en l'apartat 4 quan siguin recaptades per la prestació de servicis que tinga encomanats l'Agència, d'acord amb el que preveu esta llei.

3. En els supòsits no inclosos en el paràgraf anterior, correspondrà la gestió en període voluntari d'estes taxes a l'òrgan competent del Ministeri de Ciència i Tecnologia.

ANNEX II

Definicions

1. Abonat: qualsevol persona física o jurídica que haja signat un contracte amb un proveïdor de servicis de comunicacions electròniques disponibles per al públic per a la prestació d'estos servicis.

2. Accés: la posada a disposició d'un altre operador, en condicions definides i sobre una base exclusiva o no exclusiva, de recursos o servicis amb fins de prestació de servicis de comunicacions electròniques. Este terme comprén, entre altres aspectes, els següents: l'accés a elements de xàrcies i recursos associats que poden requerir la connexió d'equips per mitjans fixos i no fixos

(en particular, açò inclou l'accés al bucle local i a recursos i servicis necessaris per a facilitar servicis a través del bucle local); l'accés a infraestructures físiques, com ara edificis, conductes i pals; l'accés a sistemes informàtics pertinents, inclosos els sistemes de suport operatius; l'accés a la conversió del número de telefonada o a sistemes amb una funcionalitat equivalent; l'accés a xàrcies fixes i mòbils, en particular amb fins d'itinerància; l'accés a sistemes d'accés condicional per a servicis de televisió digital i l'accés a servicis de xàrcia privada virtual.

3. Bucle local o bucle d'abonat de la xàrcia pública telefònica fixa: el circuit físic que connecta el punt de terminació de la xàrcia en les dependències de l'abonat a la xàrcia de distribució principal o instal·lació equivalent de la xàrcia pública de telefonia fixa.

4. Consumidor: qualsevol persona física o jurídica que utilitze o sol·licite un servici de comunicacions electròniques disponible per al públic per a fins no professionals.

5. Drets exclusius: els drets concedits a una empresa per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu que li reserve el dret a prestar un servici o a mamprendre una activitat determinada en una zona geogràfica específica.

6. Drets especials: els drets concedits a un nombre limitat d'empreses per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu que, en una zona geogràfica específica:

a) Designen o limiten, d'acord amb criteris que no siguin objectius, proporcionals i no discriminatoris, a dos o més el nombre d'estes empreses autoritzades a prestar un servici o mamprendre una activitat determinada, o

b) Conferisca a una empresa o empreses, d'acord amb estos criteris, avantatges legals o reglamentaris que dificulten greument la capacitat d'una altra empresa de prestar el mateix servici o mamprendre la mateixa activitat en la mateixa zona geogràfica i en unes condicions bàsicament semblants.

7. Direcció: cadena o combinació de xifres i símbols que identifica els punts de terminació específics d'una connexió i que s'utilitza per a encaminament.

8. Operador de poder significatiu en el mercat: operador que, individualment o conjuntament amb altres, gaudix d'una posició equivalent a una posició dominant, és a dir, una posició de força econòmica que permet que el seu comportament siga, en mesura apreciable, independent dels competidors, dels clients i, en última instància, dels consumidors que siguin persones físiques.

9. Equip avançat de televisió digital: descodificadors per a la connexió a televisors o televisors digitals integrats capaços de rebre servicis de televisió digital interactiva.

10. Equip terminal: equip destinat a ser connectat a una xàrcia pública de comunicacions electròniques, és a dir, a estar connectat directament als punts de terminació d'aquella o interfuncionari, a través d'esta, a fi d'enviar, processar o rebre informació.

11. Especificació tècnica: especificació que figura en un document, la qual definix les característiques necessàries d'un producte, com ara els nivells de qualitat o les propietats d'ús, la seguretat, les dimensions, els símbols, les proves i els mètodes de prova, l'empaquetatge, el marcat i l'etiquetatge. S'inclouen dins de l'esmentada categoria les normes aplicables al producte pel que fa a la terminologia.

12. **Espectre radioelèctric:** les ones radioelèctriques en les freqüències compreses entre 9 kHz i 3000 GHz; les ones radioelèctriques són ones electromagnètiques propagades per l'espai sense guia artificial.

13. **Explotació d'una xàrcia de comunicació electrònica:** la creació, l'aprofitament, el control o la posada a disposició de la dita xàrcia.

14. **Interconnexió:** la connexió física i lògica de les xàrcies públiques de comunicacions utilitzades per un mateix operador o per un altre de distint, de manera que els usuaris d'un operador puguen comunicar-se amb els usuaris del mateix operador o d'un altre de distint, o accedir als servicis prestats per un altre operador. Els servicis podran ser prestats per les parts interessades o per tercers que tinguen accés a la xàrcia. La interconnexió constituïx un tipus particular d'accés entre operadors de xàrcies públiques.

15. **Interfície de programa d'aplicació (API):** la interfície de programari entre les aplicacions externes, la posada a disposició pels operadors de radiodifusió o prestadors de servicis, i els recursos de l'equip avançat de televisió digital per als servicis de ràdio i televisió digital.

16. **Interferència perjudicial:** tota interferència que supose un risc per al funcionament d'un servici de radionavegació o d'altres servicis de seguretat o que degrade o obstruïska greument o interrompa de forma repetida un servici de radiocomunicació que funcione de conformitat amb la reglamentació comunitària o nacional aplicable.

17. **Nom:** combinació de caràcters (números, lletres o símbols).

18. **Número:** cadena de xifres decimals.

19. **Número geogràfic:** el número identificat en el pla nacional de numeració que conté en part de la seua estructura, un significat geogràfic utilitzat per a l'encaïment de les telefonades cap a la ubicació física del punt de terminació de la xàrcia.

20. **Números no geogràfics:** els números identificats en el pla nacional de numeració que no són números geogràfics. Han d'incloure, entre altres, els números de telèfons mòbils, els de telefonada gratuïta i els de tarifació addicional.

21. **Operador:** persona física o jurídica que explota xàrcies públiques de comunicacions electròniques o presta servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic i ha notificat a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions l'inici de la seua activitat.

22. **Punt de terminació de la xàrcia:** el punt físic en què l'abonat accedix a una xàrcia pública de comunicacions. Quan es tracte de xàrcies en què es produïsqen operacions de commutació o encaïment, el punt de terminació de la xàrcia estarà identificat per mitjà d'una adreça de xàrcia específica, la qual podrà estar vinculada al número o al nom d'un abonat. El punt de terminació de xàrcia és aquell en què acaben les obligacions dels operadors de xàrcies i servicis i al qual, si és el cas, poden connectar-se els equips terminals.

23. **Radiocomunicació:** tota telecomunicació transmesa per mitjà d'ones radioelèctriques.

24. **Recursos associats:** aquells sistemes, dispositius o altres recursos associats amb una xàrcia de comunicacions electròniques o amb un servici de comunicacions electròniques que permeten o donen suport a la prestació de servicis a través de la dita xàrcia o servici; inclouen els sistemes d'accés condicional i les guies electròniques de programes.

25. **Xàrcia de comunicacions electròniques:** els sistemes de transmissió i, quan siga procedent, els equips de commutació o acarrament i la resta de recursos que permeten el transport de senyals per mitjà de cables, ones hertzianes, mitjans òptics o altres mitjans electromagnètics, incloent-hi les xàrcies de satèl·lits, xàrcies terrestres fixes (de commutació de circuits i de paquets, inclosa Internet) i mòbils, sistemes de línia elèctrica, en la mesura que siguen utilitzats per a la transmissió de senyals, xàrcies utilitzades per a la radiodifusió sonora i televisiva i xàrcies de televisió per cable, amb independència del tipus d'informació transportada.

26. **Xàrcia pública de comunicacions:** una xàrcia de comunicacions electròniques que és utilitzada, en la totalitat o principalment, per a la prestació de servicis de comunicacions electròniques disponibles per al públic.

27. **Xàrcia telefònica pública:** una xàrcia de comunicació electrònica utilitzada per a la prestació de servicis telefònics disponibles al públic. Servix de suport a la transferència, entre punts de terminació de la xàrcia, de comunicacions vocals, així com d'altres tipus de comunicacions, com el fax i la transmissió de dades.

28. **Servici de comunicacions electròniques:** el prestat generalment a canvi d'una remuneració que consistix, en la seua totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xàrcies de comunicacions electròniques, incloent-hi els servicis de telecomunicacions i servicis de transmissió en les xàrcies utilitzades per a la radiodifusió, però no dels servicis que subministren continguts transmesos per mitjà de xàrcies i servicis de comunicacions electròniques o de les activitats que consistix en l'exercici del control editorial sobre els dits continguts; queden exclosos, així mateix, els servicis de la societat de la informació definits en l'article 1 de la Directiva 98/34/CE que no consistix, en la totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xàrcies de comunicacions electròniques.

29. **Servici de televisió de format ample:** el servici de televisió constituït, totalment o parcialment, per programes produïts i editats per a la seua presentació en format ample complet. La relació de dimensions 16:9 constituïx el format de referència per als servicis de televisió d'este tipus.

30. **Servici telefònic disponible al públic:** el servici disponible al públic a través d'un o més números d'un pla nacional o internacional de numeració telefònica, per a efectuar i rebre telefonades nacionals i internacionals i tindre accés als servicis d'emergència; poden incloure, addicionalment, quan siga pertinent, la prestació d'assistència per mitjà d'operador, els servicis d'informació sobre números d'abonats, guies, l'oferta de telèfons públics de pagament, la prestació de servicis en condicions especials, l'oferta de facilitats especials als clients amb discapacitat o amb necessitats socials especials i la prestació de servicis no geogràfics.

31. **Sistema d'accés condicional:** tota mesura tècnica o mecanisme tècnic que condicione l'accés en forma intel·ligible a un servici protegit de radiodifusió sonora o televisiva al pagament d'una quota o a una altra forma d'autorització individual prèvia.

32. **Telecomunicacions:** tota transmissió, emissió o recepció de signes, senyals, escrits, imatges, sons o informacions de qualsevol naturalesa per fil, radioelèctricitat, mitjans òptics o altres sistemes electromagnètics.

33. **Telèfon públic de pagament:** un telèfon accessible al públic en general i per a la utilització del qual

poden emprar-se com a mitjans de pagament: monedes, targetes de crèdit/dèbit o targetes de prepagament, incloses les targetes que utilitzen codis de marcató.

34. Usuari: una persona física o jurídica que utilitza o sol·licita un servei de comunicacions electròniques disponible per al públic.

35. Usuari final: l'usuari que no explota xàrcies públiques de comunicacions ni presta serveis de comunicacions electròniques disponibles per al públic ni tampoc els revén.

36. Autoritat Nacional de Reglamentació: el Govern, els departaments ministerials, els òrgans superiors i directius i els organismes públics que, de conformitat amb esta llei, exercixen les competències que esta preveu.

20254 *LLEI 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.* («BOE» 264, de 4-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les disposicions fonamentals de la legislació estatal sobre patrimoni s'aproximen als quaranta anys de vigència: el text articulat de la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat va ser aprovat per Decret 1022/1964, de 15 d'abril, i el seu Reglament per Decret 3588/1964, de 5 de novembre.

Durant les quasi quatre dècades transcorregudes des de la seua promulgació, el context polític i jurídic en què s'insereixen estes normes, i inclús la mateixa realitat que pretenen regular, han experimentat canvis transcendents. Factors destacats d'esta evolució han sigut, entre altres de menor importància, l'aprovació de la Constitució de 1978 que, d'una banda, dedica un article específic, el 132, als béns públics demandant lleis per a regular «el Patrimoni de l'Estat» i «el règim jurídic dels béns de domini públic» i, d'altra, articula territorialment l'Estat sobre la base de comunitats autònomes, competents, cada una d'estes, per a regular el seu patrimoni propi; cal destacar també el procés general de renovació normativa que ha afectat els cossos legals bàsics que pauten l'activitat de l'Administració; la proliferació de règims especials de gestió patrimonial, a través dels quals es canalitza l'administració d'àmplies masses de béns; i, finalment, la notòria ampliació del parc immobiliari públic, especialment pel que fa als edificis destinats a usos administratius, amb el correlatiu increment de la seua participació en el gasto públic i la consegüent necessitat de considerar amb major deteniment les implicacions pressupostàries de la seua gestió. D'igual manera, el sector públic empresarial ha experimentat un notable creixement i una diversificació tipològica, adquirint una progressiva complexitat el marc de les seues relacions amb l'Administració General de l'Estat.

L'adaptació de la legislació patrimonial a este nou escenari s'ha tractat de dur a terme a través de modificacions parcials del Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat i la promulgació de normes que han regulat aspectes concrets de l'administració dels béns estatals.

No obstant això, el caràcter parcial i limitat d'estos intents ha impedit articular una resposta integral a les exigències plantejades per les noves condicions en què ha de desenrotllar-se la gestió patrimonial, de tal manera que, en el moment actual, la legislació sobre béns públics s'enfronta al repte d'integrar una sèrie de llacunes i resoldre certs problemes que només poden abordar-se amb propietat a través d'una completa reforma legal.

Entre les qüestions que han d'afrontar-se de manera peremptòria es troba, en primer lloc, la definició del marc estatal que ha de servir de referència a les distintes Administracions quant a legislació bàsica en matèria de béns públics.

D'igual manera, pareix necessari reconduir la fragmentació normativa que afligix la legislació aplicable als patrimonis públics del sector estatal, especialment censurable si es considera que esta fragmentació ja va ser denunciada per la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat com el primer dels vicis del nostre ordenament en este àmbit. El «procés purament administratiu», d'elaboració del sistema de la legislació patrimonial, que vetladament reprovava aquell text de 1962, pareix haver-se imposat, una vegada més, a la racionalitat legislativa i, en el moment actual, el Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat quant a disposició reguladora del patrimoni de l'Administració General de l'Estat i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, com a norma que arreplega el règim patrimonial general a què han d'ajustar-se els organismes públics, es troben desbordades per una multiplicitat de disposicions que han instaurat règims peculiars d'administració per a certes masses integrades en el patrimoni de l'Estat o regles especials per als béns de certs organismes.

El relatiu desfasament del Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat, a pesar de la seua perfecció tècnica unànimement reconeguda i, en connexió amb este últim tret, l'ancoratge de la llei en una concepció eminentment estàtica de la gestió patrimonial, àmpliament superada per les aproximacions més dinàmiques, inspirades pel principi de mobilització eficient dels actius, que hui informen els sistemes d'administració de béns en els països del nostre entorn i en les grans corporacions, constitueixen problemes el tractament dels quals tampoc pot diferir-se.

El transcurs del temps, finalment, ha generat una progressiva descoordinació, encara que siga en aspectes juridicoformals, entre el Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de Bases del Patrimoni de l'Estat i altres blocs normatius que integren el nucli bàsic regulador de l'activitat i el funcionament de l'Administració.

Reaccionant davant d'esta situació, la Llei del Patrimoni de les Administracions Públiques pretén assentar les bases normatives per a la formulació i el desenrotllament d'una política global relativa a la gestió dels béns públics estatals, abordar els diferents problemes que plantegen les relacions entre les distintes Adminis-